

**MORAVSKÁ VYSOKÁ ŠKOLA OLMOUC**

Ústav společenských věd

Markéta Mlčochová

**Etiketa na akademické půdě MVŠO**  
**Etiquette on the University Campus MVSO**

Bakalářská práce

Vedoucí práce: Mgr. Ivana Olecká

Olomouc 2011

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a použila jen uvedené informační zdroje.

Olomouc 2011

Děkuji Mgr. Ivaně Olecké za odborné vedení bakalářské práce, za cenné rady při jejím zpracování a celému kolektivu Moravské vysoké školy Olomouc za spolupráci při vyplňování dotazníků.

# Obsah

|   |           |
|---|-----------|
| Úvod .....  | 2         |
| <b>1. Etiketa vs. Etika .....</b>                                     | <b>4</b>  |
| 1.1 Charakteristika etiky .....                                       | 4         |
| 1.2 Charakteristika etikety .....                                     | 4         |
| 1.3 Historie etikety .....  | 6         |
| <b>2. Akademická půda .....</b>                                       | <b>8</b>  |
| 2.1 Akademická práva a svobody .....                                  | 8         |
| 2.2 Povinnosti a práva studenta na akademické půdě .....              | 8         |
| 2.3 Akademická čest .....   | 9         |
| 2.4 Rozdíl mezi veřejnou a soukromou vysokou školou .....             | 10        |
| 2.4.1 Veřejná vysoká škola .....                                      | 11        |
| 2.4.2 Soukromá vysoká škola .....                                     | 14        |
| <b>3. Základy akademické etikety .....</b>                            | <b>17</b> |
| 3.1 Etiketa na univerzitě .....                                       | 18        |
| 3.2 Oblékání aneb vnější vzhled .....                                 | 18        |
| 3.2.1 Obecná pravidla oblékání .....                                  | 18        |
| 3.2.2 Pravidla oblékání na universitě .....                           | 20        |
| 3.3 Komunikace, oslovení a představení .....                          | 23        |
| 3.3.1 Obecná pravidla .....   | 23        |
| 3.3.2 Pravidla na akademické půdě .....                               | 26        |
| <b>4. Popis a organizační struktura Moravské vysoké školy .....</b>   | <b>30</b> |
| <b>5. Cíl výzkumu, hypotézy, operacionalizace a analýza dat .....</b> | <b>33</b> |
| 5.1 Cíl výzkumu .....   | 33        |
| 5.2 Hypotézy .....  | 33        |
| 5.3 Operacionalizace .....  | 34        |
| 5.4 Analýza dat .....   | 35        |
| 5.5 Shrnutí .....   | 44        |
| <b>Závěr .....</b>  | <b>45</b> |
| <b>Literatura a prameny .....</b>                                     | <b>48</b> |
| <b>Seznam grafů .....</b>   | <b>50</b> |
| <b>Seznam obrázků .....</b>   | <b>51</b> |
| <b>Příloha .....</b>  | <b>52</b> |

## Úvod

V každodenním životě se všichni setkáváme se společenským chováním, aniž bychom o tom mnohdy věděli. Může to být například při stolování, návštěvě restaurace, divadla, studiu na vysoké škole a v neposlední řadě představování a oslovování. Etiketa je velmi široký pojem, a proto jsem se rozhodla, že se zaměřím na etiketu na akademické půdě, hlavně z toho důvodu, že se v takovém prostředí velmi často pohybuji. Další důvody byly, že mě etiketa velmi zajímá a baví a podle mého názoru ne moc lidí zná pravidla společenského chování, což podle mého názoru není správné.

Hlavním cílem práce je popsat etiketu anebo společenské chování na akademické půdě a následně tento popis aplikovat na Moravskou vysokou školu Olomouc, a tím zjistit společenské zvyklosti na této akademické půdě.

Cílem první kapitoly je objasnit pojmy etika a etiketa, popsat rozdíly mezi těmito obory, dále zdůraznit, co obnáší etický kodex a nastínit, jak vůbec etiketa vznikla. Ve druhé kapitole je jasným cílem vysvětlit pojem akademická půda, její práva a svobody a v neposlední řadě srovnat rozdíly mezi soukromou a veřejnou vysokou školou. Ve třetí kapitole je prvotním cílem ukázat adekvátní komunikaci, oblékání a oslovování na akademické půdě. Čtvrtá kapitola je věnována popisu a organizační struktuře Moravské vysoké školy Olomouc. Samotný průzkum úrovně společenských zvyklostí na MVŠO je součástí poslední kapitoly. Průzkum, který byl proveden ve formě anketního šetření, jsem zaměřila na názory vyučujících na již zmíněné instituci. Anketa byla sestavena ze 14-ti stručných otázek a 2 podotázek a její znění se nachází v příloze číslo 1. V rámci této kapitoly jsou vyhodnoceny odpovědi na předem stanovené otázky a sestaveny grafy ke každé otázce, a to z důvodu lepší přehlednosti. Před samotným rozesláním a vyhodnocením anket jsem si předem stanovila hlavní a vedlejší hypotézy. Hlavní hypotéza zněla: „Společenské zvyklosti na Moravské vysoké škole Olomouc jsou v souladu se zvyklostmi na akademické půdě“. Vedlejší hypotéza číslo 1 byla: „Chování a oblékání studentů je většinou v souladu se zvyklostmi na akademické půdě“. „Oblékání kolegů je plně v souladu se zvyklostmi na akademické půdě“, takto jsem si stanovila druhou vedlejší hypotézu. Třetí vedlejší hypotéza byla: „Úroveň etikety je v dnešní době na lepší úrovni než v minulosti z důvodu lepší informovanosti“. Poslední stanovená vedlejší hypotéza zněla: „Vyučující při běžné výuce spíše preferují neformální oblečení, protože se v něm cítí dobře, ale při slavnostní příležitosti volí společenské formální oblečení, protože je to

v souladu s pravidly etikety“. Zda tyto hypotézy byly potvrzeny či vyvráceny se dozvíme až v úplném závěru.

# 1. Etiketa vs. Etika

Mnoho z nás si plně neuvědomuje, jaký je rozdíl mezi slovy etika a etiketa. Často si lidé myslí, že tyto dva obory jsou stejné nebo velmi podobné, ale není tomu tak. Proto bych nyní ráda stručně popsala, v čem se tyto dva obory liší.

## 1.1 Charakteristika etiky

Etika je filozofická disciplína zabývající se hledáním, zkoumáním a používáním vhodného chování lidí. Můžeme ji charakterizovat jako praktickou činnost neboli praktickou filozofii, kde jednání má cíl samo v sobě. Ve světě existuje mnoho různých etických systémů, ale ve všech je základní shoda, a to konat dobro. Dále se zabývá teoretickým zkoumáním hodnot a principů, které usměrňují jednání lidí v situacích, ve kterých je možná svobodná volba. Na rozdíl od morálky, která popisuje určitá pravidla, se etika snaží najít obecné způsoby, na nichž morálka stojí, například zdůvodnit pravidla morálky.<sup>1</sup>

### Etický kodex

Je systematicky zpracovaný dokument, obsahující normy a předpisy, které vymezují a upravují vztahy mezi jednotlivými členy společnosti tak, aby odpovídaly uznávaným morálním zásadám. Etický kodex slouží k prosazení etického chování a rozhodování, a tím zlepšuje vnitřní a vnější prostředí firmy. Vymezuje hranice žádoucího chování, usnadňuje manažerské rozhodování, posiluje firemní kulturu a v neposlední řadě zvyšuje důvěryhodnost firmy. Svůj etický kodex mají např. lékaři (Hippokratova přísaha), právníci, novináři a další profese. Také některé organizace, sdružení nebo firmy mohou vytvářet kodex pro své zaměstnance, a to buď závazné (zaměstnanec může dostat při smlouvě kodex k podepsání a na základě jeho porušení mu hrozí výpověď) nebo nezávazné (jejichž dodržování je dobrovolné).<sup>2</sup>

## 1.2 Charakteristika etikety

Etiketa je součástí společenského mravu. Jsou to jakási dříve nepsaná pravidla a někdy není jasné, z jakého důvodu se nějaké chování zakazuje a jiné naopak

---

<sup>1</sup> Srov. HODOVSKÝ, I. a SEDLÁK, J. *Etika ve společnosti a v povoláních*, s. 23.

<sup>2</sup> Srov. IVANOVÁ, K. *Základy etiky a organizační kultury v managementu zdravotnictví*, s. 63.

předepisuje. Etické chování nám může v mnoha situacích velmi zpříjemnit společenský i soukromý život, například při společném obědě víme, kdo vchází do restaurace jako první, kdo si sedá jako první a jiné. Takové chování vyjadřuje jistou zdrženlivost a úctu k ostatním, k ženám a starším. Dodržováním etikety člověk dá ostatním najevo, že ví, co se sluší, a tedy do daného prostředí patří. Etiketa je velmi konvenční záležitost a je tedy v každé společnosti a v každém prostředí odlišná, ale přesto se téměř vždy zaměřuje na tyto okruhy:

- držení těla a gesta
- oblečení a účesy
- pozdrav a gesta při setkání a loučení
- chování při jídle
- chování vůči osobám druhého pohlaví
- řeč a rozhovor

V moderní společnosti, ve které člověk vystupuje v různých prostředích a rolích silně závisí na právě zastávané roli, jako je lékař, policista, úředník, zdravotní sestra, právník, atd. Každá z těchto rolí obnáší specifická a mnohdy odlišná pravidla etického chování. Takové chování musí být zcela odlišné od chování k rodině nebo k přátelům. V dnešní době je kladen velký důraz na chování zaměstnanců vůči zákazníkům a mnohdy jsou pořádána různá školení či semináře na téma komunikace, chování, zdvořilosti a jiné. Stejně tak jsou velké rozdíly ve „slušném“, správném chování mezi různými zeměmi, a proto vychází množství příruček, aby návštěvník věděl, na co si má dávat pozor.<sup>3</sup>

Pro pravidla společenské etikety neexistují žádné zákony. Předpisy nebo spíše rady či pravidla pro správné společenské chování můžeme najít v různých knihách, lexikonech, sbornících, jako jsou například: *Nová velká kniha etikety* od Ladislava Špačka nebo *Lexikon společenského chování* od Vladimíra Smejkal a Hany Bachrachové aj. V dnešní době je však velmi snadné, levné a rychlé najít spoustu informací na internetu, takže i pravidla společenského chování jsou na internetových stránkách velice dostupná a podrobná.

---

<sup>3</sup> Srov. ŠPAČEK, L. *Nová velká kniha etikety*, s. 5, 6.



### 1.3 Historie etikety

Normy společenského chování nevznikaly žádnou vydanou normou, ale utvářely se po staletí podle společenských potřeb, nutností a zvyklostí. Vývoj těchto norem společenského chování mapuje vývojovou cestu celé lidské společnosti. I v dnešní době nemají všichni lidé stejné znalosti a rovné postavení ve společnosti. A přitom je společenské chování ukázkou naší flexibility a fantazie. Každá společenská skupina se řídí obecně uznávanými zvyklostmi a pravidly chování, které vychází z existujících právních norem. V každé společnosti tvořené řadou různých vrstev si jedinec musí být vědom toho, jaké chování se očekává od něj vůči ostatním, ale také naopak, od ostatních vůči němu samotnému.<sup>4</sup>

Etiketa v moderním smyslu vznikla na panovnických dvorech už ve starém Egyptě a v Japonsku. V Evropě vzrostl její význam zejména počátkem novověku a vyvrcholil v 18. století. Pojem etiketa pochází ze starofrancouzského „estiquer“ – jeho předchůdcem bylo starogermánské „stehen“ – obě slova mají podobný význam, tedy „vyvěsit“ nebo „připevnit“. Možná si říkáte, co tato dvě slova mají společného s etiketou. Je to z toho důvodu, že pravidla, dodržovaná u královského dvora a pravděpodobně i v objektech určených pro strážce a vojsko, se vyvěšovala na zeď a stávala se z nich denní pravidla. Pojem etiketa do dnešní doby prodělal výrazné změny. Pravidla chování ve společnosti se odvozovala z hierarchie, z dvorské tradice, která jasně určovala, kdo smí sedět vedle panovníka a kdo naopak musí sedět dál. I dnes je postavení jedince ve společnosti velmi důležité, společenskému postavení je věnována velká pozornost, a proto by pozice měla být pro ostatní dostatečně zřetelná.<sup>5</sup>

Již před dvěma stovkami let platila pro chování ve společnosti tato definice: "Etiketa je soubor jistých zvyků a obyčejů ve vnějším styku společenském. Původ etikety je náboženský a vyjadřuje odvislost, úctu, bázeň před tím, jemuž se prokazuje." Kolem roku 1930 se již hovoří o způsobech společenských, různě odstupňovaných podle hodnoty a důstojenství, pro zdvořilost upravenou pravidly. Jedná se tedy o jistou zdůrazněnou výlučnost, odlišení pravidel platných pro "vyšší"

---

<sup>4</sup> Srov. ŠPAČEK, L. *Nová velká kniha etikety*, s. 5, 6.

<sup>5</sup> Srov. MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*, s. 370.

společnost a diplomacii. Současné pojetí vypadá takto - jedná se o komplex pravidel a zvyklostí upravující společenské chování a chování v pracovním styku.<sup>6</sup>

Jistě si každý z nás někdy klade otázku, zda se oficiální způsob chování vytrácí či nikoli. Zdvořilost a dobré chování, dříve vyhrazené jen pro aristokracii a měšťany, se z dnešních společností vytrácejí. Ale na lepší časy se už blýská - etiketa znovu na počátku 21. století prožívá svou renesanci, protože zdvořilý, suverénní člověk její znalostí získává sebevědomí a potom, v globalizovaném světě, je velmi důležité i vystupování na mezinárodní půdě. Tolerance, zdvořilost a životní způsob se staly znovu platnými principy mezilidských vztahů. Do popředí se dostávají společenské normy, oblečení, které celkový pozitivní dojem umocňuje.<sup>7</sup>

Podle mého názoru chování každého jedince vychází například z charakterových vlastností, temperamentu, výchovy a v nemalé míře je ovlivněno prostředím, ve kterém žije.

A kam tedy s etiketou? Bude dobře, když se stane běžnou součástí našeho života. Člověk, který s ní umí zacházet, ví, v jaké situaci a jakým způsobem ji má použít, je společností brán za osobnost představující dokonalou shodu mezi zevnějškem, vnitřním postojem a etickým chováním v různých situacích. Tento člověk se cítí lépe v mnoha ohledech, jak na duši, tak i na těle. Lidé s osobitým stylem působí velmi sympaticky, přesvědčivě a ostatními jsou bráni za něco naprosto individuálního. Jsou schopní na jakoukoli situaci reagovat flexibilně, s rozmyslem a kompromisy.

---

<sup>6</sup> Srov. [www.chovani.eu](http://www.chovani.eu) [online]. [cit. 2010-10-29].

<sup>7</sup> Srov. tamtéž.

## 2. Akademická půda

Pod pojmem akademická půda si můžeme představit „vysokoškolské prostředí, v němž jsou zaručena akademická práva a svobody“.<sup>8</sup> Nedílnou součástí akademické půdy je **akademická obec**, která je složena z vysokoškolských učitelů a studentů.

### 2.1 Akademická práva a svobody

Podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách:

“Na vysoké škole se zaručují tyto akademické svobody a tato akademická práva:

- a) svoboda vědy, výzkumu a umělecké tvorby a zveřejňování jejich výsledků,
- b) svoboda výuky spočívající především v její otevřenosti různým vědeckým názorům, vědeckým a výzkumným metodám a uměleckým směrům,
- c) právo učit se zahrnující svobodnou volbu zaměření studia v rámci studijních programů a svobodu vyjadřovat vlastní názory ve výuce,
- d) právo členů akademické obce volit zastupitelské akademické orgány,
- e) právo používat akademické insignie a konat akademické obřady”.<sup>9</sup>

### 2.2 Povinnosti a práva studenta na akademické půdě

Každý student je povinen dodržovat vnitřní předpisy vysoké školy, chránit a využívat její majetek, prostředky a služby, hradit vysoké škole všechny poplatky spojené se studiem, dostavit se na písemné předvolání rektora, děkana nebo pověřené osoby vysoké školy, oznámit vysoké škole nebo fakultě přesnou adresu pro doručování písemností.

Student má právo studovat studijní program, na který byl přijat, utvořit si studijní plán podle pravidel studijního programu, zapsat se do další části studijního programu, pokud splnil povinnosti stanovené studijním programem a studijním řádem, v rámci pravidel si zvolit tempo studia a pořadí absolvování předmětů při zachování jejich návaznosti a zvolit si učitele u předmětu s více učiteli, v rámci studia se ucházet o studium na jiné vysoké škole, a to i v zahraničí, zúčastňovat se výzkumné, vývojové nebo umělecké činnosti vysoké školy, zúčastnit se na zakládání a činnosti nezávislých

---

<sup>8</sup> Rössler, M. *Průvodce studenta Moravské vysoké školy Olomouc*, s. 30.

<sup>9</sup> § 40, zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

sdužení působících na akademické půdě v souladu s právními předpisy, alespoň jednou ročně mít možnost vyjádřit se formou anonymního dotazníku ke kvalitě výuky a k učitelům, svobodně projevovat názory a připomínky k vysokému školství.<sup>10</sup>

### 2.3 Akademická čest

Vysoké školy slouží na celém světě k všeobecnému blahu, excelenci a svobodnému vzdělání. Základní podmínkou pro šíření vzdělání, dialog a hodnocení vzdělání je akademická čest. Bohužel je nutno si přiznat, že ne vždy je ve všech univerzitních institucích akademická čest dodržována. Všechny formy akademické nečestnosti (jakékoliv podvádění, fabrikování, plagiátorství apod.) znamenají zneuctění akademického prostředí. U studentů a pedagogů se předpokládá vysoký standard intelektuální čestnosti a profesionální etiky ve všech oblastech universitního života.<sup>11</sup>

**Podvody** – pod pojmem podvod si můžeme představit používání nebo snahu používat jakékoliv neautorizované materiály, informační zdroje nebo učební pomůcky při akademických vědecko-výzkumných a pedagogických činnostech. Dále sem patří jakákoliv spolupráce s kolegy při vykonávání zkoušky či jiného testu, používání studijních materiálů, pomůcek (včetně elektronických) a taháků.

**Fabrikování** – lze charakterizovat jako zhotovení a vědomé používání falešných informací, výsledků a poznámek při jakékoli činnosti související s výukovým programem. Jedná se například o použití cizí práce a vydávání ji za vlastní, uvádění nepravdivých údajů, ať už v potvrzení pracovní neschopnosti, či omluvenky neúčasti na výuce nebo zkoušce a v neposlední řadě také uvádění informačních zdrojů, které student při přípravě práce neprostudoval či nepoužil.

**Plagiátorství** – v dnešní době se díky internetu při přípravě seminárních prací, referátů, esejí, různých prezentací atd. mezi studenty velmi často vyskytuje metoda kopírovat - vložit neboli odstříhni a přilep. V případě, že není k textu přiložena citace, tzn., přebírají slovo od slova text od někoho jiného a vydávají ho za vlastní, jde o jasné plagiátorství. Plagiátorství je na akademické půdě velmi přísně posuzováno a následně trestáno.

---

<sup>10</sup> Srov. MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*, s. 397.

<sup>11</sup> Srov. MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*, s. 397-399.

Vyhnout se plagiátorství znamená dodržovat tato pravidla:

- Používat citační uvozovky a dbát na správnou citaci při používání původního textu
- Citovat zdroj informací, myšlenek, idejí, když komentujeme, parafrázujeme pasáže ze zdrojové práce
- Citovat zdroj tabulek, grafů, obrázků a jiných zobrazení
- Citovat zdroj příkladů, faktů, počítačových programů aj.
- Průběžně a přesně si zaznamenávat všechny zdroje k práci<sup>12</sup>

## **2.4 Rozdíl mezi veřejnou a soukromou vysokou školou**

Podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách:

„Vysoké školy jako nejvyšší článek vzdělávací soustavy jsou vrcholnými centry vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti a mají klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti tím, že:

- a) uchovávají a rozhojňují dosažené poznání a podle svého typu a zaměření pěstují činnost vědeckou, výzkumnou, vývojovou, uměleckou nebo další tvůrčí činnost,
- b) umožňují v souladu s demokratickými principy přístup k vysokoškolskému vzdělání, získání odpovídající profesní kvalifikace a přípravu pro výzkumnou práci a další náročné odborné činnosti,
- c) poskytují další formy vzdělávání a umožňují získávat, rozšiřovat, prohlubovat nebo obnovovat znalosti z různých oblastí poznání a kultury a podílejí se tak na celoživotním vzdělávání,
- d) hrají aktivní roli ve veřejné diskusi o společenských a etických otázkách, při pěstování kulturní rozmanitosti a vzájemného porozumění, při utváření občanské společnosti a přípravě mladých lidí pro život v ní,
- e) přispívají k rozvoji na národní a regionální úrovni a spolupracují s různými stupni státní správy a samosprávy, s podnikovou a kulturní sférou,
- f) rozvíjejí mezinárodní a zvláště evropskou spolupráci jako podstatný rozměr svých činností, podporují společné projekty s obdobnými institucemi v zahraničí, vzájemné uznávání studia a diplomů, výměnu akademických pracovníků a studentů.“<sup>13</sup>

---

<sup>12</sup> Srov. MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*, s. 400.

„Vysoká škola uskutečňuje akreditované studijní programy a programy celoživotního vzdělávání. Typ vysokoškolské vzdělávací činnosti je určen typem uskutečňovaných akreditovaných studijních programů. Typy studijních programů jsou bakalářský, magisterský a doktorský. Vysoká škola je právnickou osobou.

Vysoká škola je univerzitní nebo neuniverzitní. Označení „vysoká škola“, popřípadě z něho odvozené tvary slov mohou mít ve svém názvu pouze vysoké školy. Označení „univerzita“, popřípadě z něho odvozené tvary slov mohou mít ve svém názvu pouze vysoké školy univerzitní. Vysoká škola univerzitní může uskutečňovat všechny typy studijních programů a v souvislosti s tím vědeckou a výzkumnou, vývojovou, uměleckou nebo další tvůrčí činnost. Vysoká škola neuniverzitní uskutečňuje bakalářské studijní programy a může též uskutečňovat magisterské studijní programy a v souvislosti s tím výzkumnou, vývojovou, uměleckou nebo další tvůrčí činnost. Vysoká škola neuniverzitní se nečlení na fakulty.“<sup>14</sup>

#### **2.4.1 Veřejná vysoká škola**

Podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách:

„Veřejná vysoká škola se zřizuje a zrušuje zákonem. Zákon též stanoví její název a sídlo. Veřejná vysoká škola se může sloučit nebo splynout jen s jinou veřejnou vysokou školou; rozdělit se může jen na jiné veřejné vysoké školy. Tyto změny je možné provést pouze zákonem. V případě zrušení veřejné vysoké školy nebo sloučení, splynutí nebo rozdělení veřejné vysoké školy zákon též stanoví, na které právnické osoby přechází její majetek a závazky a které veřejné vysoké školy umožní dokončení vysokoškolského vzdělání studentům zrušené veřejné vysoké školy.“<sup>15</sup>

#### **Orgány veřejné vysoké školy**

„Samosprávnými akademickými orgány veřejné vysoké školy jsou

- a) akademický senát,
- b) rektor,

---

<sup>13</sup> § 1, zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

<sup>14</sup> § 2, odst. 1, 2, 3, 4 a 5 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

<sup>15</sup> § 5, odst. 1, 2 a 3 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

c) vědecká rada nebo umělecká rada nebo na neuniverzitní vysoké škole akademická rada (dále jen „vědecká rada veřejné vysoké školy“),

d) disciplinární komise.

#### **Dalšími orgány veřejné vysoké školy jsou**

a) správní rada veřejné vysoké školy,

b) kvestor.<sup>16</sup>

#### **Akademický senát**

„Akademický senát veřejné vysoké školy je jejím samosprávným zastupitelským akademickým orgánem. Má nejméně jedenáct členů, z toho nejméně jednu třetinu a nejvýše jednu polovinu tvoří studenti. Členy akademického senátu veřejné vysoké školy volí ze svých řad členové akademické obce veřejné vysoké školy. Volby jsou přímé, s tajným hlasováním. Vnitřní předpis veřejné vysoké školy stanoví zejména počet členů akademického senátu, způsob jejich volby a způsob volby předsedy akademického senátu, orgány akademického senátu a jejich ustavování a důvody zániku členství v akademickém senátu a případnou neslučitelnost členství v akademickém senátu s výkonem jiných funkcí. Členství v akademickém senátu je neslučitelné s funkcí rektora, prorektorů, děkanů a proděkanů. Funkční období jednotlivých členů akademického senátu veřejné vysoké školy je nejvýše tříleté“<sup>17</sup>

#### **Rektor**

„V čele veřejné vysoké školy je rektor; jedná a rozhoduje ve věcech školy, pokud zákon nestanoví jinak. V případech, kdy zvláštní předpis předpokládá působnost statutárního orgánu, plní ji rektor. Rektora jmenuje a odvolává na návrh akademického senátu veřejné vysoké školy prezident republiky. Návrh se podává prostřednictvím ministra školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministr“). Funkční období rektora je čtyřleté. Funkci rektora může tatáž osoba vykonávat na téže veřejné vysoké škole nejvýše dvě po sobě bezprostředně jdoucí funkční období. Rektora zastupují v jím určeném rozsahu prorektoři. Prorektory jmenuje a odvolává rektor.“<sup>18</sup>

---

<sup>16</sup> § 7, odst. 1a 2 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

<sup>17</sup> § 8, odst. 1, 2 a 3 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

<sup>18</sup> § 10, odst. 1, 2, 3 a 4 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

## **Vědecká rada**

„Členy vědecké rady veřejné vysoké školy jmenuje a odvolává rektor. Členy vědecké rady veřejné vysoké školy jsou významní představitelé oborů, v nichž vysoká škola uskutečňuje vzdělávací a vědeckou, výzkumnou, vývojovou, uměleckou nebo další tvůrčí činnost. Nejméně jedna třetina členů jsou jiné osoby než členové akademické obce této školy. Předsedou vědecké rady veřejné vysoké školy je rektor.“<sup>19</sup>

## **Disciplinární komise**

„Členy disciplinární komise veřejné vysoké školy a jejího předsedu jmenuje rektor z řad členů akademické obce. Polovinu členů disciplinární komise tvoří studenti. Funkční období členů disciplinární komise veřejné vysoké školy je nejvýše dvouleté. Disciplinární komise veřejné vysoké školy projednává disciplinární přestupky studentů veřejné vysoké školy, pokud nejsou zapsáni na žádné z jejích fakult, a předkládá návrh na rozhodnutí rektorovi.“<sup>20</sup>

## **Správní rada**

„Správní rada veřejné vysoké školy má nejméně devět členů, jejich počet musí být vždy dělitelný třemi. Členy správní rady veřejné vysoké školy po projednání s rektorem jmenuje a odvolává ministr tak, aby v ní byli přiměřeně zastoupeni zejména představitelé veřejného života, územní samosprávy a státní správy. Členové správní rady nemohou být zaměstnanci dané veřejné vysoké školy.“<sup>21</sup>

## **Kvestor**

„Kvestor řídí hospodaření a vnitřní správu veřejné vysoké školy a vystupuje jejím jménem v rozsahu stanoveném opatřením rektora. Kvestora jmenuje a odvolává rektor.“<sup>22</sup>

---

<sup>19</sup> § 11, odst. 1, 2 a 3 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

<sup>20</sup> § 13, odst. 1, 2 a 3 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

<sup>21</sup> § 14, odst. 1 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

<sup>22</sup> § 16, odst. 1 a 2 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.



### **Členění veřejné vysoké školy**

„Veřejná vysoká škola se může členit na tyto součásti:

- a) fakulty
- b) vysokoškolské ústavy,
- c) jiná pracoviště pro vzdělávací a vědeckou, výzkumnou, vývojovou, uměleckou nebo další tvůrčí činnost nebo pro poskytování informačních služeb,
- d) účelová zařízení pro kulturní a sportovní činnost, pro ubytování a stravování zejména členů akademické obce nebo k zajišťování provozu školy.“<sup>23</sup>

„Fakulta uskutečňuje nejméně jeden akreditovaný studijní program a vykonává vědeckou, výzkumnou, vývojovou, uměleckou nebo další tvůrčí činnost, fakulta má právo používat vlastní akademické insignie a konat akademické obřady.“<sup>24</sup>

#### **2.4.2 Soukromá vysoká škola**

„Právnícká osoba, která má sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území některého členského státu Evropské unie, nebo která byla zřízena nebo založena podle práva některého členského státu Evropské unie, je oprávněna působit jako soukromá vysoká škola, pokud jí ministerstvo udělilo státní souhlas. Oprávnění soukromé vysoké školy je nepřevoditelné a nepřechází na právní nástupce.“<sup>25</sup>

### **Financování soukromé vysoké školy**

„Právnícká osoba, která získala oprávnění působit jako soukromá vysoká škola, je povinna zajistit finanční prostředky pro vzdělávací a vědeckou nebo výzkumnou, vývojovou, uměleckou a další tvůrčí činnost. Ministerstvo může poskytnout soukromé vysoké škole, působící jako obecně prospěšná společnost, dotaci na uskutečňování akreditovaných studijních programů a programů celoživotního vzdělávání, s nimi spojenou vědeckou, výzkumnou, vývojovou, uměleckou nebo další tvůrčí činnost. Soukromé vysoké škole může ministerstvo poskytnout dotaci na stipendia podle § 91 odst. 2 písm.

---

<sup>23</sup> § 22, odst. 1 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

<sup>24</sup> § 23, odst. 1 a 2 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

<sup>25</sup> § 39, odst. 1 a 2 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

d), podle § 91 odst. 3. Podmínky dotací, jejich užití a zúčtování se řídí obecnými předpisy pro nakládání s prostředky státního rozpočtu.<sup>26</sup>

### **Povinnosti soukromé vysoké školy**

„Soukromá škola je povinna:

- a) každoročně vypracovat, předložit ministerstvu a jako neperiodickou publikaci zveřejnit výroční zprávu o činnosti a v případě, že obdržela dotaci, i výroční zprávu o hospodaření vysoké školy v termínu a formě, kterou stanoví ministr,
- b) vypracovat, projednat s ministerstvem a jako neperiodickou publikaci zveřejnit dlouhodobý záměr soukromé vysoké školy a jeho každoroční aktualizaci v termínu a formě, kterou stanoví ministr,
- c) poskytovat Akreditační komisi a ministerstvu na jejich žádost ve stanovených termínech a bezplatně informace potřebné pro jejich činnost podle tohoto zákona,
- d) provádět pravidelně hodnocení činnosti vysoké školy a zveřejňovat jeho výsledky,
- e) na úřední desce zveřejňovat seznam akreditovaných studijních programů, které uskutečňuje včetně jejich typu, členění na studijní obory, formy výuky a standardní doby studia a seznam oborů, ve kterých je oprávněna konat habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem,
- f) oznámit ministerstvu, že na soukromou vysokou školu byl vyhlášen nebo ukončen konkurz podle obecných předpisů o konkurzu a vyrovnání,
- g) oznámit ministerstvu zánik právnické osoby, která získala oprávnění působit jako soukromá vysoká škola.<sup>27</sup>

### **Působnost ministerstva**

„Jestliže je některé opatření soukromé vysoké školy v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem a nestanoví-li zákon jiný způsob jeho přezkoumání, vyzve ministerstvo vysokou školu, aby v přiměřené lhůtě zjednala nápravu. Ministerstvo může soukromé vysoké škole udělený státní souhlas odejmout, jestliže

- a) nemá akreditovaný žádný studijní program,

---

<sup>26</sup> § 40, odst. 1 a 2 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

<sup>27</sup> § 42, odst. 1 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

- b) v průběhu jednoho roku jí byla odňata akreditace více než dvou studijních programů,
- c) jí byla pozastavena akreditace všech studijních programů,
- d) se v její činnosti projevují závažné nedostatky znemožňující plnění jejích úkolů podle tohoto zákona, nebo
- e) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo jejím vnitřním předpisem.

Ministerstvo odejme státní souhlas v případě, že v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje rozhodné pro udělení státního souhlasu nebo že došlo k takovým změnám, za kterých by souhlas nemohl být vydán. Odnětím státního souhlasu pozbývá právnická osoba oprávnění působit jako vysoká škola. Ministerstvo zároveň rozhodne o odnětí akreditace studijních programů. Jestliže soukromá vysoká škola přestala uskutečňovat vzdělávací činnost z jiného důvodu než z důvodu odnětí státního souhlasu, je povinna to bezodkladně oznámit ministerstvu.<sup>28</sup>

---

<sup>28</sup> § 43, odst. 1-6 zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

### 3. Základy akademické etikety

V následující kapitole si povíme něco o etiketě na akademické půdě, ať už z pohledu správné komunikace, chování, oslovování, tak v neposlední řadě i oblékání. V každém odvětví se krátce seznámíme s obecnými a následně srovnáme s konkrétními pravidly společenského chování na již zmiňovaném subjektu, akademické půdě.

**„Etiketa je to, co děláte a hovoříte, když se lidé dívají a poslouchají. To, co si skutečně myslíte, je vaše věc.“**

*(Virginie Hudsonová)*

Jak už z dřívějších kapitol víme, pravidla společenského chování jsou neodmyslitelnou součástí života jedince, skupiny či celé společnosti. Nemají charakter jasně stanovený, neměnných zákonů. Každý jedinec by si měl umět přiznat, že mu záleží na tom, jak ho vnímá jeho okolí, ať už spolužáci ve škole, kolegové v zaměstnání, kamarádi, přátelé, rodina, ale také neznámí lidé, např. na ulici, v obchodě atd. Právě tohle přiznání je prvotním aspektem ke zdokonalování a formování sebe sama v rámci společenského chování a vystupování a také k přibližování se k předem stanoveným osobním životním cílům. Pravidla a normy společenského styku mají význam tehdy, když jsou výrazem úcty k druhým a projevem lidské důstojnosti.

Na vysoké školy studenti přicházejí z důvodu sebevzdělávání, poznáním něčeho nového a rozšířením dosavadních znalostí, zkušeností a dovedností. Vysoké školy jsou centry vzdělanosti, přičemž od všech členů, ať už studentů či pedagogů, se vyžaduje vysoká úroveň společenské etiky a etikety. Základním kritériem chování a jednání na akademické půdě by měla být čestnost a slušnost.

I ve světě prudkého rozvoje informačních a komunikačních technologií je velmi důležité ve svém chování držet krok s dobou. Nejčastější příčinou nerespektování těchto zásad společenského chování je neochota podřídit se čemukoliv, co nám nevyhovuje. Především tento problém nastává u mladých lidí pubertálního věku.<sup>29</sup>

---

<sup>29</sup> Srov. Rössler, M. *Průvodce studenta Moravské vysoké školy Olomouc*, s. 15.

### 3.1 Etiketa na univerzitě

Etiketa a pravidla na universitě jsou podle mého názoru velmi důležitým aspektem pro celkový dojem a renomé školy. Každý, kdo se na vysokoškolské studium hlásí, by si právě tohle měl uvědomit. Univerzita má jasně stanovená pravidla, která přísně dodržuje a jejich porušení trestá.

Souhlasím s výrokem pana Meška, autora knihy *Akademická příručka*, který zní: „Jestliže na universitě komunikuje pedagog se studentem jako s partnerem, který se připravuje na profesionální kariéru, očekává se od studentů profesionální negraduální výkon.“<sup>30</sup>

### 3.2 Oblékání aneb vnější vzhled

V oblékání existují určitá pravidla. Pro každou příležitost je vhodný jiný oděv. Zvolit správný typ oblečení nemusí být tak těžké, jak by se mohlo na první pohled zdát. „Oblečení je vnější vizitkou každého člověka ve styku s jinými lidmi, odpovídá jeho osobnímu vkusu, účelu, místu a době setkání. Je to v podstatě ta část společenského styku, na kterou je možné se připravit ještě před jeho uskutečněním, např. před konkrétním jednáním nebo společenskou akcí.“<sup>31</sup>

Vnější vzhled je výsledkem péče o celé tělo, ať už o hygienu, o tělo, o pleť, o vlasy, nehty, ruce, oblečení a doplňky. V případě nedodržování nutné hygieny je společenský vztah nemyslitelný jako něco příjemného. Pod pojmem hygiena bychom si měli představit celou škálu činností, které je nezbytné provádět. Počínaje sprchováním, mytím vlasů, výměnu prádla, až po používání parfémů, ústních vod, ale je nutno zdůraznit, že je krajně nevhodné tímto kompenzovat hygienické nedostatky.<sup>32</sup>

#### 3.2.1 Obecná pravidla oblékání

Obecně lze říci, že by oblečení mělo být takové, aby druhá strana nebyla jeho výběrem odrazena hned v první chvíli vzájemného kontaktu. V rámci možností je požadováno, aby oblečení bylo z kvalitních materiálů, přiměřeno denní době, ročnímu období, počasí, věku a dané příležitosti.

---

<sup>30</sup> MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*, s. 400.

<sup>31</sup> [www.textilnimarketing.wz.cz](http://www.textilnimarketing.wz.cz) [online]. [cit 2010-04-10].

<sup>32</sup> Srov. SEMRÁDOVÁ, I. *Etika a etiketa*, s. 13.

## **Oblékání ženy**

Jestliže žena na pozvánce najde, jaké předepsané oblečení by měla zvolit, může se radovat. Není-li doporučený oděv, pak by měla přihlédnout k času, k místu konání a především k charakteru a formálnosti akce. Někdy se informace na pozvánce může týkat jen mužů. A to proto, že muži mají v podstatě jen několik možností společenského oblečení (odpolední oblek, tmavý oblek, smoking,...), žena každou z nich může naplnit velkým množstvím variant, a proto by se měla oděvu muže přizpůsobit.<sup>33</sup>

Ženské oblečení podléhá daleko více módě, než mužské oblečení. Při oficiálních a slavnostních příležitostech by se ženy měly vyvarovat módním výstřelkům.

Nejčastějším a nejstarším oblečením u žen jsou šaty. Podle Semrádové: „Vycházkové šaty mohou být světlejší, pestřejší, oděv vcelku, kostým nebo kalhotový kostým. Večerní šaty mohou být krátké, koktejlové nebo dlouhé. Malá večerní toaleta – šaty s dlouhým rukávem, bez větších výstřihů, tmavé nebo světlé barvy s doplňky, to odpovídá pánskému smokingu. Velká večerní toaleta – dlouhé šaty bez rukávů a velkým výstřihem. Odpovídá pánskému fraku. Součástí společenského oblečení jsou rukavice, kabelky a šperky.“<sup>34</sup>

## **Oblékání muže**

Stejně jako u ženy, tak i u muže, je velmi důležité, jaké oblečení na konkrétní akci zvolí. V případě oblékání muže je sice menší výběr, než u ženy, ale i přesto není snadné zvolit správně tak, aby se muž cítil dobře a neodlišoval se ve společnosti příliš od ostatních mužů.

Nejčastějším společenským oblečením u mužů je oblek. Pracovní oblek je obvykle z jedné látky. Košile může být bílá nebo barevná, hladká nebo proužkovaná. Kravata musí ladit s košilí a oblekem. Jestliže má košile vzorek, kravata by měla být jednobarevná a naopak. V levé horní kapse saka se nosí bílý kapesník nebo kapesník ze stejného materiálu jako kravata. Boty mají být vždy tmavší, než oblek. Ponožky musí být vysoké a musí ladit s botami a oblekem. Universálním slavnostním oblečením pro den i noc je černý oblek, s bílou košilí, světlou nebo proužkovou kravatou, černými ponožkami a botami.

---

<sup>33</sup> Srov. [www.asistentka.cz](http://www.asistentka.cz) [online]. [cit 2010-04-23].

<sup>34</sup> SEMRÁDOVÁ, I. *Etika a etiketa*.s. 15.

Více slavnostní je potom smoking, frak a žaket. Smoking je výhradně večerní oblek pro významné události z černé látky s hedvábnými klopami a kalhoty s lampasy. Frak je z černé lehké látky zvláštního střihu s klopami z hedvábného rypsu a kalhoty s lampasy. Používá se obvykle po 20. hodině. Žaket v pořadí slavnostnosti za frakem a černým smokingem. Delší černé nebo tmavě šedivé sako se šikmo střiženými předními díly, šedá nebo černá vesta a šedé nebo černé kalhoty s bílým proužkem. Bílá košile s tvrdým límcem se zahrnutými rohy, šedá kravata, černé ponožky, černé boty.<sup>35</sup>

### 3.2.2 Pravidla oblékání na universitě

Oblečení je vizitkou člověka i na akademické půdě. Jeho volba je odlišná v případě ženy, která se ráda obléká elegantně, romanticky a ženy, která dává přednost spíše sportovnímu oblečení. Ale vždy má velký podíl na celkovém dojmu, který vyvolá ve svém okolí. Muži jsou při výběru vhodného oblečení velmi zvýhodněni oproti ženám. Nejčastěji volí oblek, o kterém si více povíme dále. Volbou oblečení se každý člověk často nevědomky zařazuje do určité skupiny lidí.

Na akademické půdě se odlišuje oblečení lidí, kteří se v tomto prostředí pohybují podle toho, na jakou příležitost se oblékají. Jestliže se jedná o běžnou výuku, zkoušky nebo slavnostní události, jako je např. imatrikulace, promoce apod. Na univerzitu rozhodně nepatří extravagantní oblečení. Co se týče nošení riflí, ano je to možné, ale na zkoušku a jinou významnější událost jsou nevhodné.<sup>36</sup>

#### Oblečení muže

Mužské oblečení má být vždy čisté, vyžehlené a má odpovídat prostředí a příležitosti, pokud jde o barvu, střih, materiál, ale také osobní styl.

Oblek je základem každého mužského oblečení. Střih, barva a materiál obleku, stejně jako doplňky by měly být decentní a zároveň by měly respektovat módu. Slavnostním společenským oblečením muže je buď černý oblek a bílá košile, černá nebo šedá kravata, černé ponožky i boty, nebo smoking s lesklými klopami a bílou košilí, tmavým motýlkem a ponožkami a botami černé barvy. Pokud se nejedná

---

<sup>35</sup> Srov. ŠPAČEK, L. *Nová velká kniha etikety*, s. 79-97.

<sup>36</sup> Srov. MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*, s. 414.

o zvláštní příležitost, je možné si vycházkový oblek v tmavším odstínu obléci také do divadla, na imatrikulaci nebo zkoušku, ať už průběžnou či závěrečnou. Společenský oblek s jedno- nebo dvouřadovým zapínáním se nosí při slavnostních nebo jiných významných příležitostech. Černý nebo tmavý oblek je vhodný také na imatrikulaci nebo promoci. Na imatrikulaci je vhodnější tmavá, nejlépe černá barva obleku, ke státním a běžným zkouškám může mít oblek barvu světlejší.

Vstoje má být sako zapnuté, případně s rozepnutým spodním knoflíkem. Celé sako se rozepíná jen vsedě. Rukáv saka má sahat přibližně na začátek palce.

Kalhoty pánského obleku by vpředu měly sahat ke tkaničkám bot a vzadu k hornímu okraji podpatku.

Košile bílé barvy dodává obleku slavnostnější charakter, a proto je vhodná na imatrikulaci nebo promoci. Méně vhodná na tyto příležitosti je košile světlé barvy, např. krémová, béžová, atd. K promoci je nutné opatrně vybírat kombinaci košile a kravaty, protože se pro tento akademický obřad různé kombinace nehodí.

Vysloveně nevhodné je obléci si ke zkoušce nebo na imatrikulaci flanelovou či károvanou košili, košili pestrých barev, rifle nebo sportovní oblečení.

Obuv je také velmi důležitou součástí vnějšího vzhledu, a proto má její volba určitá pravidla. Všeobecně lze říci, že obuv má být co nejtmaší, vždy musí být tmavší nebo stejné barvy jako oblek, nikdy ne světlejší. Do společnosti a k slavnostním a akademickým příležitostem (imatrikulace, promoce, státní zkoušky,...) se mají nosit jen společenské polobotky. Sportovní obuv se nehodí. Šněrovací boty se nosí ke slavnostním a společenským oblekům. Obuv má být udržovaná a čistá.

Ponožky by se měly volit podle barvy obleku, ale v zásadě mají být co nejtmaší. V dnešní době jsou v módě krátké ponožky, které se hodí ke sportovnímu oblečení, ale v žádném případě se nehodí ke společenským oblekům. Ke společenským oblekům se hodí pouze vysoké ponožky, protože nesmí být odhalené lýtko.<sup>37</sup>

### **Oblečení ženy**

Ženské oblečení je mnohem rozmanitější a náročnější, než oblečení mužské, protože mnohem více podléhá módě. Jestliže je oblečení žen méně uniformní, odráží více vkus,

---

<sup>37</sup> Srov. MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*, s. 415-418.



styl a osobnost ženy a může mnohem víc vyzdvihnout její půvaby, případně zakrýt určité nedostatky.

Pro dámské oblečení v akademickém prostředí platí pravidlo, že nemá být nikdy výstřední a extravagantní. Naopak se doporučuje střídmost, přiměřenost věku, typu a příležitosti. To samé platí i pro studentky. Na zkoušky není vhodné vyzývavé a příliš odhalené oblečení. Šperky by měly být taktéž decentní, celkový dojem by měly spíše doplnit, ne mu dominovat. Výjimka je při slavnostních příležitostech, kdy může jemný šperk dominovat.

Ke státní zkoušce, na imatrikulaci či promoci jsou vhodné společenské šaty, na ples se nosí plesové šaty, většinou delší. Ke společenským šatům se vždy nosí boty na podpatku, z jemných materiálů, sladěné s oblečením a s kabelkou. Kabelka působí dobrým dojmem, je-li sladěná s oblečením, nemusí nutně ladit s obuví. Ke společenským šatům, kostýmku, na slavnostní a oficiální příležitosti by žena měla vzít punčochy. Součástí společenského oblečení ženy jsou rukavice. Mají být sladěny s obuví a kabelkou. Při společenském styku si ženy rukavice stahovat nemusí, ani při pozdravu, jen při stolování.

Společenskému obleku mužů odpovídají večerní krátké nebo koktejlové šaty, případně dlouhé šaty. U žen odpovídá malá večerní toaleta pánskému smokinku, ale také tmavému vycházkovému obleku. Velká večerní toaleta odpovídá pánskému fraku. Pokud jde o pracovní oblečení, tak je vhodný kostým se sukní nebo kalhotami. Mohou se nosit také šaty různých barev.<sup>38</sup>

### **Oblečení při slavnostních akademických obřadech a ceremoniálech**

Popis taláru ve znění pana Meška: „**Talár** je slavnostní oblečení, jehož vzhled se rozlišuje podle funkce. Při akademických ceremoniálech ho nosí nejvyšší představitelé univerzity – rektor, prorektor, děkan, proděkan a další akademičtí funkcionáři, případně významní hosté na rozhodnutí rektora a na základě pravidel o jeho nošení v univerzitní legislativě.“<sup>39</sup> Rektoři zpravidla nosí talár červené barvy nebo její odstíny.

---

<sup>38</sup> Srov. MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*, s. 418, 419.

<sup>39</sup> MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*, s. 419.

Je-li pokrývka hlavy jako součástí slavnostního oblečení, musí být nasazena horizontálně.

K taláru muži nosí černé šněrovací boty a černé ponožky. Pod talárem musí být tmavý společenský oblek s bílou nebo světlou košilí s dlouhými rukávy a s tmavší jednobarevnou kravatou. Akademičtí funkcionáři nosí kravatu se znakem školy. V případě, že je v sále příliš vysoká teplota, je dovoleno si před oblečením taláru vysvléct sako. Ženy musí mít také tmavé uzavřené boty, nikdy ne sandále nebo světlou obuv. Na slavnostní společenské obřady nosí společenské oblečení i další zúčastnění, jako jsou studenti, doktorand, pedagogové, rodiče i ostatní příbuzní.<sup>40</sup>

### **3.3 Komunikace, oslovování a představování**

Umění správně komunikovat a oslovovat je velmi důležité nejen na akademické půdě, ale v každém prostředí a společnosti, ve které se pohybujeme. Ať už to je kruh rodiny, přátel, pedagogů, nadřízených v zaměstnání nebo třeba setkání s hlavou státu. Je velkou výhodou, znát pravidla slušné neboli vhodné komunikace v každé společnosti, a proto si v následující kapitole o komunikaci něco povíme.

#### **3.3.1 Obecná pravidla**

##### **Představování**

Představování se někomu je vlastně prvním kontaktem s budoucím partnerem a může ovlivnit náš pracovní nebo společenský styk. Představování je akt velice častý, který však bohužel hodně lidí neovládá. V žádném případě to není pouhá formalita, naopak je to vlastně formální část seznámení. Proto musíme při tomto aktu dbát určitých pravidel a zásad.<sup>41</sup>

V běžném pracovním styku platí pravidlo, že nového pracovníka představuje a uvádí do funkce jeho nadřízený. Jde-li o nástup vedoucího pracovníka, tak ho představuje jeho předchůdce nebo se představuje sám. V běžném společenském styku se buď představujeme sami, nebo jsme někým představováni, nebo my někoho představujeme. Při představování někoho platí pravidlo, že představujeme muže ženě, mladšího staršímu nebo společensky nižšího společensky vyššímu. Po představení

---

<sup>40</sup> Srov. Rössler, M. *Průvodce studenta Moravské vysoké školy Olomouc*, s. 28.

<sup>41</sup> Srov. ŠPAČEK, L. *Nová velká kniha etikety*, s. 20.

reagujeme slovy: „Těší mě, jsem rád, že vás poznávám“. Tuto formulaci však použijte pouze ten, komu je osoba představována. V případě oficiálního oběda nebo večere se představujeme svým sousedům, a to nejdříve vpravo a potom vlevo.<sup>42</sup>

### **Oslovování a titulování**

Základním pravidlem je oslovovat lidi, tak abychom se jich žádným způsobem nedotkli, nezesměšnilí a neurazili. Lidi je možné oslovit přímo (Pane doktore, paní docentko) nebo nepřímo (Promiňte, S dovolením, Prosím).

Zdvořilý člověk o třetí osobě, která není přítomna, nemluví On/Ona, ale použije křestní jméno a příjmení. Neutrálním oslovením pro neznámé osoby je pan/paní. V případě, že osoby známe, použijeme pan Novák/paní Nováková. V profesionálním styku je vhodné na místo paní/pan použít akademický titul (pane inženýre, paní magistro), pracovní funkci (paní ředitelko), u osob nadřízených (pane vedoucí), u osob ve veřejných funkcích (pane starosto, pane předsedo) nebo na pracovišti (pane kolego). Oslovování bez příjmení je netaktní.<sup>43</sup> Oslovujeme vždy titulem, hodností nebo funkcí nejvyšší. Oslovení slečno se dnes už nehodí. Slečna je neprovdaná žena, dnes i neprovdanou ženu oslovujeme paní. Slečno, můžeme oslovit jen dámu, která si to výslovně přeje nebo velmi mladou dívku.<sup>44</sup>

### **Komunikace prostřednictvím e-mailu či telefonu**

Služeb e-mailu využívají dnes místo telefonu, faxu či běžného dopisování miliony lidí na celém světě. Tento způsob dorozumívání je velmi levnou a rychlou variantou mezi lidmi, skupinami lidí či firmami po celém světě. Podle mého názoru se mnohem častěji využívá dopisování přes e-mail, než ruční psaní dopisů. Důvody, proč je elektronická pošta více žádaná, jsou naprosto zřejmé. Především je to levnější, rychlejší (jak psaní dopisu, tak jeho odeslání a přijetí druhou stranou), pohodlnější a relativně spolehlivá varianta, jak komunikovat s rodinou, přáteli, v pracovním prostředí atd.

---

<sup>42</sup> Srov. ŠPAČEK, L. *Nová velká kniha etikety*, s. 20.

<sup>43</sup> Srov. HLAVČÁKOVÁ, S. *Etiketa a protokol*, s. 95.

<sup>44</sup> Srov. MATHÉ, I a ŠPAČEK, L. *Etiketa*, s. 23.

Etiketa e-mailu je součástí tzv. netikety (v originálu netiquette). Výraz netiketa vznikl spojením dvou slov: anglického net – síť a francouzského étiquette – etiketa a vyjadřuje soubor pravidel slušného chování v prostředí počítačových sítí a při elektronické komunikaci vůbec. Pravidla nejsou závazná a měla by sloužit spíše jako doporučení pro psaní elektronické pošty.

Rob ve své knize „Diplomatický protokol a etiketa“ za jednu z největších autorit přes dobré mravy na počítačových sítích uvádí A. H. Rinaldi z Florid Atlantic. Ve své práci s názvem „The Net: User Guidelines and Netiquette“ se pokusila nepsaná pravidla netikety shrnout do několika bodů, která by se dala označit jako „Desatero netikety“

1. Chovejte se v síti tak, abyste nepoškodili ostatní uživatele.
2. Neomezujte ostatní při jejich vlastní práci v síti.
3. Nenahlížejte do souborů ostatních uživatelů.
4. Nevyužívejte počítač ke krádežím.
5. Nevyužívejte síť ke zveřejnění falešných údajů, falešného svědectví.
6. Nevyužívejte, ani si nekopírujte software, za který jste nezaplatili.
7. Nepoužívejte zdroje ostatních uživatelů bez autorizace.
8. Nepřisvojujte si duševní bohatství ostatních.
9. Uvažujte o společenských důsledcích programu, který jste vytvořili.
10. Používejte počítač s úctou, s respektem a ohleduplně.<sup>45</sup>

Oslovení by mělo být formální, v případě, že píšeme obchodní dopis. Text v políčku *Předmět* nemusí být celá věta, ale měl by co nejlépe vystihnout smysl posílané zprávy. Zprávy by měly být stručné, neměly by přesahovat více, než 20 řádků. V případě, že je zpráva delší, je vhodné na to již v úvodu zprávy příjemce upozornit. Stejně tak, když posíláme jakýkoli soubor, který vložíme do kolonky – *Příloha*, musíme na to příjemce upozornit.

Za každou zprávou se připojuje signatura autora – často se používá elektronický podpis. V obchodních dopisech se ke jménu uvádí funkce a jméno firmy včetně adresy. Nezapomeňte, že někdy může být podpis jediným zdrojem informace o tom,

---

<sup>45</sup> Srov. ROB, F. *Diplomatický protokol a etiketa*, s. 62, 63.

kdo vlastně jste. V žádném případě není vhodné uvádět soukromou adresu či soukromý telefon.

Samozřejmostí je i dodržování běžných pravidel slušného chování mezi lidmi. I když se nám komunikace přes elektronickou poštu může zdát neosobní, na „druhé straně“ jsou také lidé. Chovejme se k nim tedy tak, jak chceme, aby se chovali oni k nám.<sup>46</sup>

### **3.3.2 Pravidla na akademické půdě**

Pravidla pro představování na akademické půdě jsou v zásadě stejná s obecnými pravidly. Vždy se představuje mladší staršímu, muž ženě, společensky nižší společensky vyššímu apod. Více jsme si řekli dříve v podkapitole 3.3.1 obecná pravidla. Používání titulů a zároveň tedy i oslovování na akademické půdě se může zdát složitější z toho důvodu, že titulů se vyskytuje mnoho a ne všichni z nás ví, jak mají který titul při oslovování použít, a proto si o titulech a titulování povíme více v 4. kapitole.

## **Komunikace na univerzitě**

### **Telefonování**

Zřejmě nikdo nepochybuje, že mobil sám o sobě není špatný, problémem je jen zacházení s ním, a to určuje člověk. Každý by si měl uvědomit, kdy může jeho používání druhé obtěžovat a kdy se mění na nezdvořilost a bezohlednost. Komunikace pomocí telefonu má svá pravidla. Každý telefonický hovor by měl mít tři části – pozdrav, konkrétní obsah/téma, zakončení. Volající má na začátku pozdravit a představit se (bez titulů). Pokud telefonuje pracovně, měl by uvést i název instituce (fakulty). Volaný se má do telefonu ohlásit jménem, nikoli slovem „halo“ nebo „poslouchám“. Vhodné je se na začátku zeptat, zda nerušíme. Jestliže osobu, se kterou telefonujeme, neznáme, napíšeme si její jméno ihned po jejím představení. V případě, že nám někdo telefonuje v nevhodnou chvíli, omluvíme se a uvedeme čas, kdy nám dotyčná osoba má znovu zavolat, případně nabídneme, že zavoláme my. Během telefonování bychom neměli křičet, mluvit vulgárně, bavit se s třetí osobou, svěřovat si důvěrné informace apod. Telefonát bychom měli ukončit tehdy, když rozhovor k něčemu dospěl, tedy jsme se na něčem dohodli. Telefonát by měla ukončit osoba

---

<sup>46</sup> Srov. SHIRLEY, T. *E-mailová etiketa: podrobný rádce, jak efektivně využívat elektronickou poštu v profesionálním i soukromém životě a psát zdvořilé, jasné a srozumitelné zprávy*, s. 11-18.

společensky významnější. V oficiálním telefonickém styku bychom si měli předem zvážit, kdy, komu a proč telefonujeme. Jde-li o záležitost, která by se měla projednat osobně, tak zbytečně netelefonujeme. Stejně tak nebudeme rušit příliš zaneprázdněné lidi nebo ty, kteří vykonávají zodpovědné funkce, pokud to není nevyhnutelně nutné. Studenti by neměli nosit mobilní telefon do vyučování ani na zkoušku.<sup>47</sup>

### **Netiketa neboli etiketa e-mailu**

I když slovům zasílaným prostřednictvím počítačové techniky chybí intonace, intenzita a barva hlasu, je tato forma komunikace velmi rozšířená. Určitě také proto, že umožňuje komunikovat s velkým množstvím lidí, za relativně krátkou dobu. Jelikož je hlavním nástrojem této komunikace psané slovo, měli bychom slova vybírat velmi uvážlivě, podle toho, zda jde o formální či neformální komunikaci.

Elektronická forma komunikace na akademické půdě by měla mít svá pravidla. V první řadě je třeba si uvědomit, že v rámci oficiální komunikace mezi studentem a pedagogem jde o ekvivalent zaslání klasického, rukou napsaného textu klasickou poštou, tedy o formální typ komunikace, který má splňovat jisté náležitosti. Nezapomínejme, že slušně a úhledně napsaný e-mail má u adresáta lepší odezvu než nevhledně napsaný e-mail s chybami.

Prvním krokem korektní mailové komunikace je správně napsaná adresa příjemce. V kolonce "subjekt" neboli „předmět“ stručně (3-4 slovy) vyjádříme název/téma zprávy. Text zprávy nemá být dlouhý, spíše telegrafický a maximálně výstižný. Jeho podstatu bychom měli vystihnout v prvních 2-3 větách, celková délka zprávy by neměla přesáhnout 4-5 řádků. Je-li zpráva delší, vložíme ji k e-mailu jako přílohu a předem na to příjemce upozorníme. Mailovou zprávu bychom měli vždy ukončit pozdravem.

Slušností je na maily odpovídat. Zvláště oficiální maily by nikdy neměly zůstat bez odezvy. V případě, že víme, že budeme dlouho u mailu nepřítomni, můžeme nastavit automatickou informaci o své nepřítomnosti a připojit datum opětovné dostupnosti. Chceme-li ve zprávě něco zdůraznit, použijme raději znak hvězdičky

---

<sup>47</sup> Srov. MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*, s. 405, 406.

u daného slova nebo zvýrazněme první písmeno slova velkým písmenem. E-mailovou zprávu bychom neměli psát velkými písmeny, hůře se čte a může působit urgentně.<sup>48</sup>

### Základní akademické tituly a jejich psaní

Akademické tituly a hodnosti jsou v České republice oprávněny udělovat pouze vysoké školy a fakulty na základě zákona o vysokých školách (zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách).

| Studijní program  | Titul a název   | Vydává se v oborech   | Poznámka   |
|-------------------|---|---|--|
| Bakalářský        | <b>Bc.</b><br>(bakalář)                                   | všech vyjma lékařských a uměleckých   | titul po ukončení 1. stupně vysokoškolského studia, uvádí se před jménem   |
|                   | <b>BcA.</b><br>(bakalář umění)                            | uměleckých  |  |
| Magisterský       | po získání titulu Mgr. je možné skládat rigorózní zkoušku |   | titul po ukončení 2. stupně vysokoškolského studia, uvádí se před jménem   |
|                   | <b>Mgr.</b><br>(magistr)                                  | humanitních, přírodovědných, právnických, bezpečnostních, farmaceutických, teologických |  |
|                   | <b>MgA.</b><br>(magistr umění)                            | uměleckých  |  |
|                   | <b>Ing.</b><br>(inženýr)                                  | technických, lesnických, ekonomických, zemědělských, vojenských                         |  |
|                   | <b>Ing. arch.</b><br>(inženýr architekt)                  | stavební  |  |
| Doktorský         | <b>MUDr.</b> (dr. všeobecného lékařství)                  | lékařský  | titul v doktorských studijních programech po ukončení 2. Stupně vysokoškolského studia a vykonání státní rigorózní zkoušky, uvádí se před jménem |
|                   | <b>MDDr.</b> (zubní lékař)                                | stomatologický  |  |
|                   | <b>MVDr.</b> (dr. veterinární medicíny)                   | veterinárních a hygienických  |  |
| Rigorózní zkouška | <b>JUDr.</b><br>(dr. práv)                                | právnických   | akademický titul po získání titulu Mgr. a po   |

<sup>48</sup> Srov. MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*, s. 408-412.

|                  |   |  |   |
|------------------|---|--|---|
|                  | <b>PhDr.</b><br>(dr. filozofie)   | humanitních, pedagogických,<br>společenských | obhajobě rigorózní práce,<br>uvádí se před jménem   |
|                  | <b>RNDr.</b> (dr.<br>přírod. věd)   | přírodovědeckých                             |   |
|                  | <b>PharmDr.</b><br>(dr. farmacie)   | farmaceutických                              |   |
|                  | <b>ThLic.</b><br>(licenciát<br>teologie),<br><b>ThDr.</b><br>(dr. teologie) | teologických                                 |   |
| <b>Doktorský</b> | <b>Ph.D.</b><br>(dr. filozofie)   | všech kromě teologických                     | vědecká hodnota po<br>obhájení disertační práce<br>a vykonání doktorské<br>zkušky, uvádí se za<br>jménem a odděluje se<br>čárkami |
|                  | <b>Th.D.</b><br>(dr. teologie)  | teologických                                 |   |
|                  | <b>doc.</b><br>(docent)   | vědecko-pedagogických                        | titul získaný po<br>habilitačním řízení, uvádí<br>se před všemi tituly  |
|                  | <b>prof.</b><br>(profesor)  |  | titul získaný po<br>profesorském řízení,<br>uvádí se před všemi<br>tituly   |
|                  | <b>dr. h. c.</b><br>(čestný<br>doktor)                                      |  | čestný titul, uvádí se za<br>jménem a odděluje se<br>čárkami  |

Tabulka č. 1: vlastní zdroj



## 4. Popis a organizační struktura Moravské vysoké školy

Moravská vysoká škola Olomouc (MVŠO) je soukromá neuniverzitní vysoká škola. Studijní program bakalářského stupně si studenti mohou zvolit jak ve formě prezenční, tak i v kombinované.

Olomoucký kraj nabývá po ekonomické stránce výrazných kvalitativních posunů. Značná poptávka po specializovaných odbornících z oblasti ekonomie a managementu a zároveň chybějící vzdělávací článek této profílance byly v Olomouckém kraji hlavním impulsem pro vznik vysokoškolské instituce. Ta si dala za cíl vychovávat vysokoškolsky vzdělané a jazykově vybavené odborníky pro ekonomicko-manažerské profese, především pro řízení organizací a firem výrobního a obchodního zaměření, a rovněž vyškolit specialisty pro státní správu nebo sektor služeb.

MVŠO přináší do regionu ekonomicko-manažerské vzdělávání a rozvíjí ho s pomocí teoretických základů získaných z oblasti právní, sociální, matematické a z oboru informačních technologií. Tímto způsobem lze nejen dosáhnout rychlého přínosu pro region (vzdělání řídicích pracovníků), ale i nových podnětů pro výzkumnou a vývojovou činnost jak pracovníků MVŠO, tak spolupracujících vysokých škol. Moravská vysoká škola Olomouc si klade za cíl poskytnout absolventům teoretické znalosti a praktické dovednosti, které mohou být využity jak v podnikatelské sféře, tak i ve veřejné a státní správě. Prioritní pak je podnikatelská oblast s důrazem na malé a střední podniky.

### Orgány MVŠO

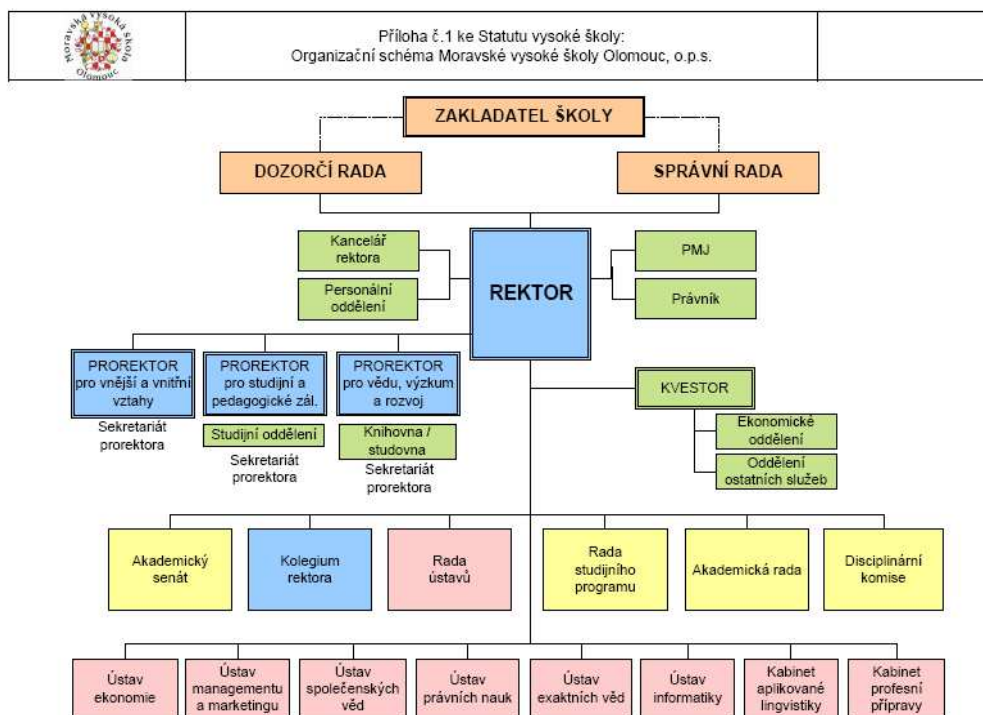
- **Rektorát**
- **Kolegium rektora** - kolegium rektora je stálý poradní orgán rektora ustanovený v souladu se Statutem školy. Členy kolegia rektora jsou z titulu svých funkcí prorektor, kvestor a předseda akademického senátu. Kolegium rektora je pravidelně svoláváno k projednání zásadních otázek činnosti a řízení vysoké školy
- **Rada ústavů** - poradní orgán rektora zaměřený především na řešení operativních problémů, často přesahujících kompetence jednotlivých pracovišť, a na koncepční a strategické otázky průběžného rozvoje školy

- **Akademický senát** - akademický senát je institucionálním vyjádřením principu akademických svobod. Je nejen zpětnou vazbou pro vedení školy, ale především orgánem pro realizaci iniciativních aktivit studentů. Ve dnech 12. až 15. 5. 2008 proběhly volby do Akademického senátu. Volba předsedy Akademického senátu proběhla dne 3. 6. 2008
- **Rada studijního programu** - rada studijního programu je orgán jmenovaný rektorem, tvořený profesory a docenty působícími na Moravské vysoké škole Olomouc. Má významnou funkci v procesu definování a uskutečňování koncepce studijních programů, sledování a hodnocení studia a přípravy státních závěrečných zkoušek
- **Ediční rada**
- **Disciplinární komise** - disciplinární komise projednává disciplinární přestupky studentů vysoké školy a předkládá návrh na rozhodnutí rektorovi
- **Správní rada** - správní rada je statutárním orgánem společnosti
- **Dozorčí rada** - dozorčí rada je kontrolním orgánem společnosti
- **Akademická rada** - akademická rada je odborně-tvůrčí orgán školy a poradní orgán rektora. Je tvořena významnými zástupci spolupracujících vysokých škol, vědeckých pracovišť, města, regionu a praxe. Akademická rada se vyjadřuje ke všem strategickým otázkám činnosti vysoké školy.<sup>49</sup>

---

<sup>49</sup> Srov. [www.mvso.cz](http://www.mvso.cz) [online]. [cit 2011-01-05].

## Organizační struktura



Obrázek č. 1

**Pramen:** [www.mvso.cz](http://www.mvso.cz) [online]. [cit 2011-01-05]. *Organizační struktura*. Dostupné z WWW:

<[http://www.mvso.cz/Files/WEB/O\\_mvso/Zapis\\_MVSO\\_2010\\_KR\\_15\\_Priloha3\\_StatutVS\\_Organizacnischema.pdf](http://www.mvso.cz/Files/WEB/O_mvso/Zapis_MVSO_2010_KR_15_Priloha3_StatutVS_Organizacnischema.pdf)>.

## 5. Cíl výzkumu, hypotézy, operacionalizace a analýza dat

Anketní šetření bylo provedeno pomocí metody dotazování respondentů formou ankety, která byla sestavena ze 14-ti stručných otázek a 2 podotázek a její znění se nachází v příloze číslo 1. Anketa byla rozdána pedagogům na Moravské vysoké škole Olomouc. Po analýze dat, které mi vzešly z odpovědí respondentů, jsem ke každé otázce vložila přehledný graf, ve kterém jsou vidět nejčtenější odpovědi respondentů.

Při jakémkoli výzkumu je velmi důležité stanovit si hlavní a vedlejší cíle, dále určit hlavní a vedlejší hypotézy a sestavit operacionalizaci. Bez těchto složek nelze provést kvalitní výzkum, který by byl k něčemu užitečný.

### 5.1 Cíl výzkumu

C<sub>H</sub>: Zjistit, jaké jsou společenské zvyklosti na Moravské vysoké škole Olomouc.

C<sub>V1</sub>: Zjistit, jaký mají vyučující názor na chování a oblékání studentů během i mimo výuku.

C<sub>V2</sub>: Zjistit, jaký mají vyučující názor na oblékání svých kolegů.

C<sub>V3</sub>: Zjistit, jaký mají vyučující názor na úroveň etikety na akademické půdě dnes a v minulosti a proč.

C<sub>V4</sub>: Zjistit, jaký druh oděvu preferují ve výuce a na slavnostnějších událostech a proč.

### 5.2 Hypotézy

H<sub>H</sub>: Společenské zvyklosti na Moravské vysoké škole Olomouc jsou v souladu se zvyklostmi na akademické půdě.

H<sub>V1</sub>: Chování a oblékání studentů je většinou v souladu se zvyklostmi na akademické půdě.

H<sub>V2</sub>: Oblékání kolegů je plně v souladu se zvyklostmi na akademické půdě.

H<sub>V3</sub>: Úroveň etikety je v dnešní době na lepší úrovni než v minulosti z důvodu lepší informovanosti.

H<sub>V4</sub>: Vyučující při běžné výuce spíše preferují neformální oděv, protože se v něm cítí dobře, ale při slavnostní příležitosti volí společenský formální oděv, protože je to v souladu s pravidly etikety.

### 5.3 Operacionalizace

H<sub>H</sub>: Společenské zvyklosti na Moravské vysoké škole Olomouc jsou v souladu se zvyklostmi na akademické půdě za splnění těchto podmínek (přičemž za úspěch považují minimálně 50% zaznačení vypsanych odpovědí):

- v otázce č. 1-5 zaškrtnli možnost od 1 do 3
- v otázce č. 7 a 10 zvolili možnost b), c) nebo d)
- v otázce č. 9 zvolili možnost c), d), popřípadě e)
- v otázce č. 12 zvolili možnost c) nebo d)
- v otázce č. 14 zvolili možnost c)
- v otázce č. 13 zvolili možnost b) nebo c)

H<sub>V1</sub>: Chování a oblékání studentů je většinou v souladu se zvyklostmi na akademické půdě za splnění těchto podmínek:

- v otázce č. 1-3 zvolili možnost od 1 do 3

H<sub>V2</sub>: Oblékání kolegů je plně v souladu se zvyklostmi na akademické půdě za splnění těchto podmínek:

- v otázce č. 4 zvolili možnost od 1 do 3

H<sub>V3</sub>: Úroveň etikety je v dnešní době na lepší úrovni než v minulosti z důvodu lepší informovanosti za splnění následujících podmínek:

- v otázce č. 6 zvolili možnost b)
- v podotázce č. 6.2 zvolili možnost d)

H<sub>V4</sub>: Vyučující při běžné výuce spíše preferují neformální oblečení, protože se v něm cítí dobře, ale při slavnostní příležitosti volí společenské formální oblečení za splnění těchto podmínek:

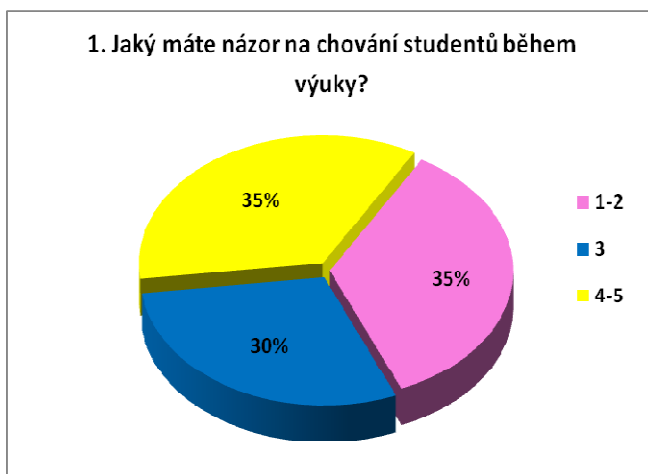
- v otázce č. 7 zvolili možnost b)
- v otázce č. 8 zvolili možnost a)
- v otázce č. 10 zvolili možnost a), b) nebo c)
- v otázce č. 11 zvolili možnost a)
- v otázce č. 9 zvolili možnost c), d), popřípadě e)
- v otázce č. 12 zvolili možnost c) nebo d)

- v otázce č. 13 zvolili možnost b) nebo c)

## **5.4 Analýza dat**

V rámci bakalářské práce jsem provedla anketní šetření, podle něhož jsem chtěla zjistit názor vyučujících na úroveň etikety na MVŠO. Jako nejlepší variantou tohoto šetření se mi jeví sestavení krátké ankety, jejíž sesbíraná data jsem doplnila poznatky z mého pozorování. Ankety jsem rozeslala 26 pedagogům, přičemž zpět se mi vrátilo 17, což znamená, že návratnost byla téměř 65%.

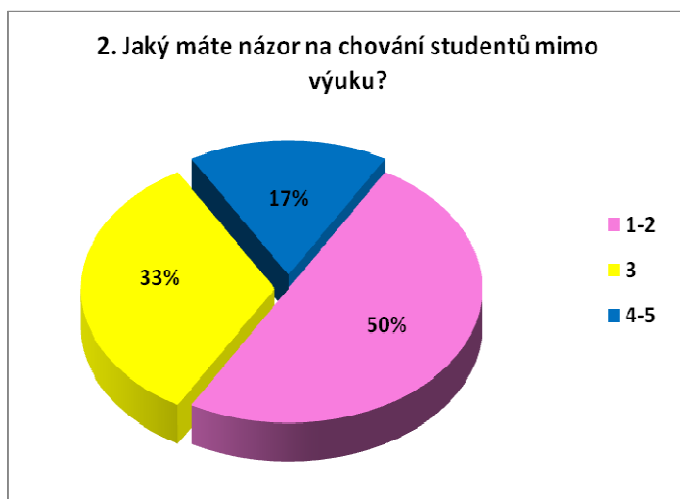
V následující podkapitole jsem ke všem otázkám vložila přehledné grafy, ze kterých se dozvíme, jaká odpověď byla nejčastěji označena. Tyto vyzkoumané poznatky jsem řádně popsala a okomentovala a přidala k nim názor ze svého osobního pozorování. U otázek číslo 1 – 5 jsem vytvořila 3 skupiny odpovědí. Odpovědi byly strukturovány do škály od 1 do 5, přičemž do první skupiny spadá číslo 1 a 2 na škále a to znamená, že je plně v souladu se zvyklostmi na akademické půdě, do druhé skupiny spadá střední hodnota 3 a to znamená, že je relativně v souladu se zvyklostmi na akademické půdě. Poslední, třetí skupina, jsou čísla 4 a 5 a v tomto případě se vylučuje se zvyklostmi na akademické půdě.



První položenou otázkou respondentům jsem zjistila, že názory na chování studentů během výuky jsou velice různorodé. Všechny skupiny odpovědí byly zakroužkovány v podstatě stejně často, přičemž střední hodnota měla nejméně odpovědí a to 30%

**Graf č. 1**

a hodnoty 1, 2 a 4, 5 měly 35% odpovědí. Z toho vyplývá, že názory vyučujících se výrazně liší. Myslím si, že hlavní důvod těchto odlišností je ten, že každý vyučující má jiný pohled na chování studentů, ať už s ohledem na to, kde studoval, jak se na škole studenti chovali, nebo kde pracoval před Moravskou vysokou školou. Z mého pozorování usuzuji, že chování studentů je na střední úrovni. Jejich chování se odvíjí zejména od toho, jak pedagog vyučování vede (autorita, úcta k vyučujícímu) a jaký předmět je právě vyučován.



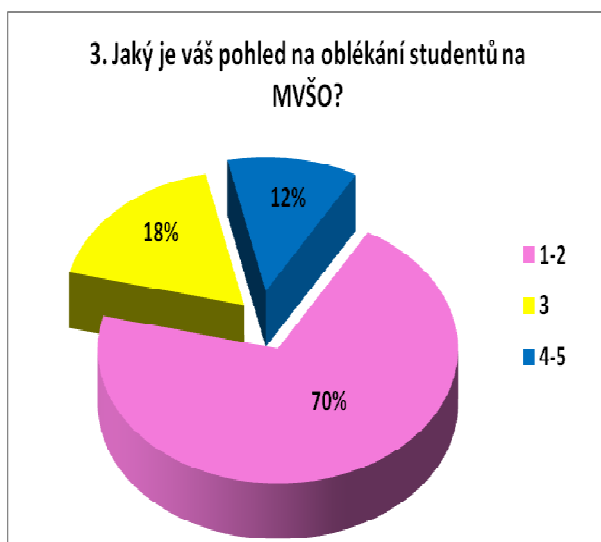
Druhou otázkou jsem chtěla zjistit chování studentů mimo výuku (v rámci školy) a porovnat ho s chováním studentů během výuky. K mému údivu je podle počtu odpovědí, chování studentů mimo výuku lepší než během výuky. 50% odpovědi bylo, že chování je plně v souladu se zvyklostmi na

akademické

**Graf č. 2**

půdě, 33% odpovědí bylo pro střední hodnotu, což je relativně v souladu se zvyklostmi a pouhých 17% bylo pro možnost 4 nebo 5 a to je, že se vylučuje se zvyklostmi. Je velmi pravděpodobné, že tyto odpovědi se liší od odpovědí u první otázky z toho důvodu, že pedagogové si více všímají a vnímají chování studentů během výuky, než

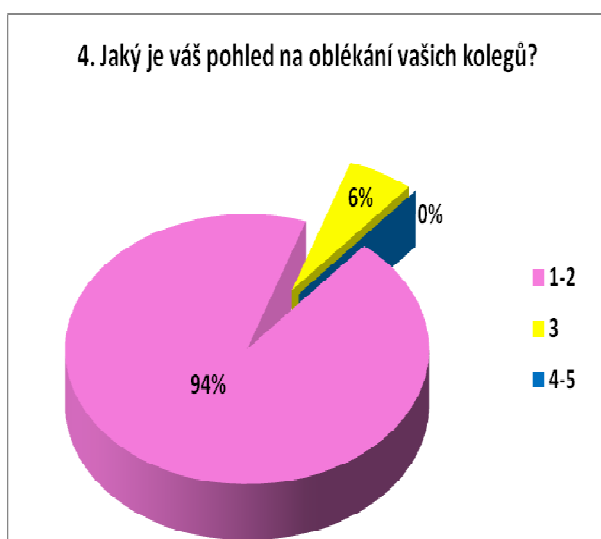
mimo výuku. Z druhé strany je možné, že tyto výsledky jsou pravdivé například proto, že mnoho studentů na přednášky či semináře chodí z důvodu docházky, a proto se v hodinách baví a vyrušují, a tím pedagogové mají pocit, že jejich chování je lepší mimo výuku. Já v rámci pozorování mohu říci, že chování studentů ve výuce je lepší, než mimo výuku. Mnozí studenti mimo výuku mluví vulgárně a probírají nahlas věci, které by se podle mého měly řešit v soukromí.



Další otázkou jsem chtěla zjistit pohled pedagogů na oblékání studentů. Výsledky vzešly velmi pozitivní a to, že 70% odpovědí bylo pro odpověď 1-2, je plně v souladu se zvyklostmi na akademické půdě, 18% bylo pro střední hodnotu a 12% odpovědí bylo pro hodnoty 4-5. Podle mého úsudku hodnoty 4-5 pedagogové zaškrtili z toho důvodu, že studenti často nevolí

**Graf č. 3**

vhodný oděv při účasti na zkoušce či jiné slavnostnější události.

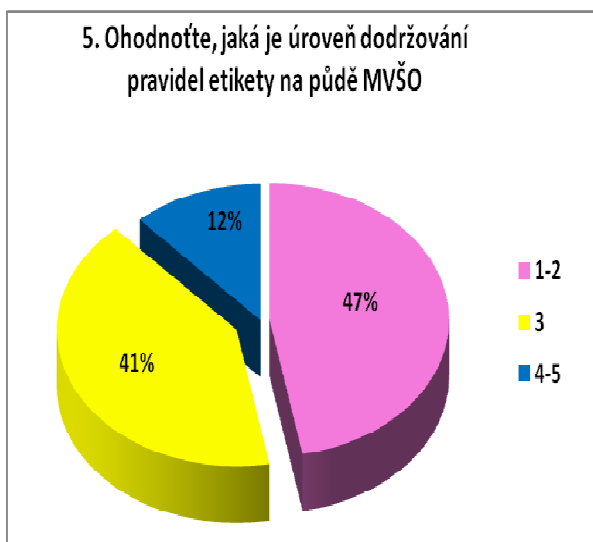


Jaký je váš pohled na oblékání vašich kolegů? Touto otázkou jsem chtěla udělat obrázek o tom, jak pedagogové vnímají oblékání svých kolegů. Z grafu vidíme, že 94% odpovědí bylo pro možnost, že je plně v souladu se zvyklostmi na akademické půdě, což si myslím je velmi dobrý výsledek. Pouhých 6% bylo pro střední hodnotu a hodnoty 4-5 nebyly zaškrtnuty vůbec.

**Graf č. 4**

Poznatkem z mého pozorování je, že ve většině případů vyučující volí vhodný oděv, dobře ví, co je vhodné oblečení v případě zkoušky a naopak v běžném pracovním dnu.





V páté otázce lektori hodnotili celkovou úroveň etikety (oblékání, chování, oslovování a vystupování na veřejnosti) na půdě MVŠO. Z odpovědí respondentů je vidět, že téměř polovina, 47% je pro škálu 1-2, což znázorňuje nejlepší úroveň, 41% je pro hodnotu 3, což je střední úroveň a 12% je pro ne příliš dobrou úroveň. Za dobu studia na Moravské vysoké škole a s tím

**Graf č. 5**

spojeným i pozorování jsem dospěla k názoru, že vyučující mají velmi dobrou úroveň etikety, ať už co se týče oblékání, oslovování a všeho ostatního, co ke slušnému chování patří. Naopak si bohužel myslím, že u pár studentů slušné chování velmi pokulhává. A tím je myšleno zejména chování ve výuce a mimo výuku, graf č. 1 a 2.

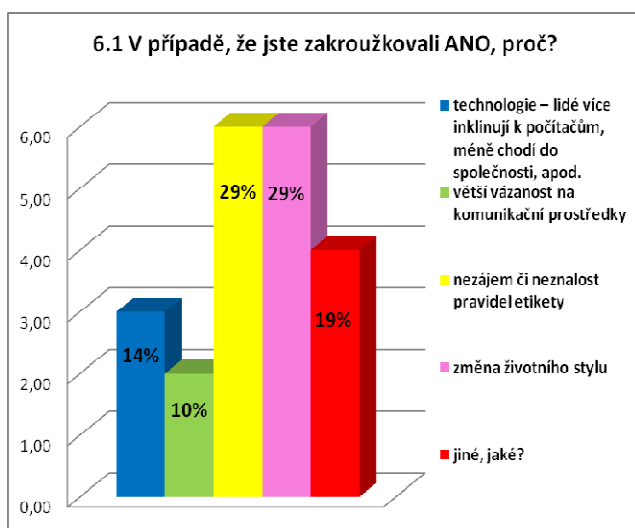


Odpovědi na šestou položenou otázku zcela vyvrátily moji předem stanovenou hypotézu, která zněla, že dnes je na lepší úrovni z důvodu větší informovanosti. S tímto odhadem souhlasí pouze 25% respondentů, zbylých 75% je pro odpověď, že dříve byla vyšší úroveň dodržování pravidel etikety. Důvody, proč respondenti označili odpověď ano či ne se dozvíme v podotázkách číslo

**Graf č. 6**

6.1 a 6.2. V mém případě není snadné zhodnotit situaci dnes a v minulosti hlavně z toho důvodu, že jsem nežila v minulosti, tudíž jsem si nemohla udělat vlastní obraz o úrovni etického chování. Dnes čerpám pouze z vyprávění starších lidí a z všeobecných znalostí. Musím říci, že i přes předem stanovenou hypotézu, po vyhodnocení dotazníků a důkladném promyšlení dnešní situace, je dnešní úroveň etického chování na horší úrovni, než dříve. Dnes k sobě lidé nemají takovou úctu, příliš si neváží vlastních ani

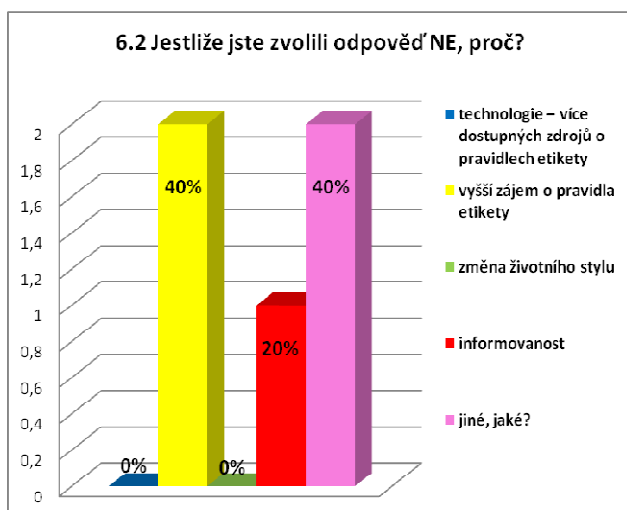
cizích věcí, neuvědomují si, jak se žilo dříve a jak se žije nyní, mnohdy se nevhodně chovají ke starším lidem a neví, jak se chovat ve společnosti cizích nebo vážených lidí.



Na otázku číslo 6 bylo 75% odpovědí ANO. Nejčastěji tuto odpověď respondenti zaznačili z toho důvodu, že se domnívají, že dnes je velký nezájem o etiku a z toho vyplývá i její neznalost. Druhým častým důvodem byla změna životního stylu. Lidé více spěchají, mají jiné zájmy, více sedí u počítače a komunikují spíše přes

**Graf č. 6.1**

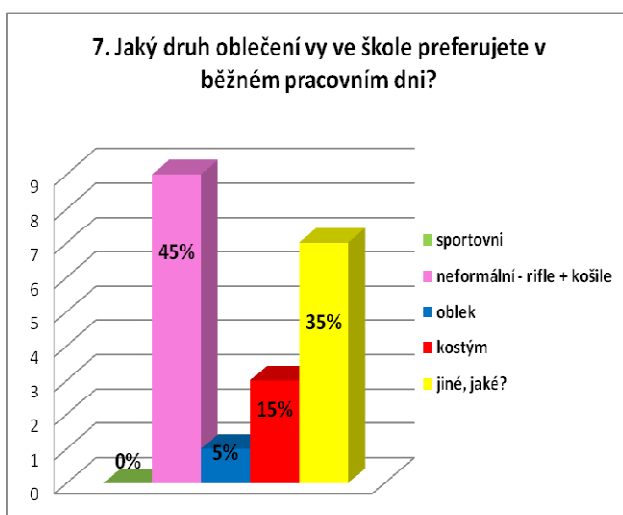
komunikační prostředky než osobně. V kolonce jiné, která měla 19% odpovědí, bylo uvedeno například: změna hodnot společnosti, slušnost není kvalita, která by se vyplácela v posledních desetiletích. Jedná se o vývoj postoje společnosti k problematice vzdělávání, což se promítá i do samotného jednání a chování jedinců. Tato oblast již v očích společnosti nemá atribut prestižního zaměstnání. Toto vnímání se odráží i u některých zaměstnanců akademického světa.



Pouhých 25% respondentů si myslí, že v minulosti nebyla lepší úroveň etikety, než je nyní. Tři nejčastější důvody jsou: dnes je vyšší zájem o pravidla etikety, lepší zdroje informací a jiné, mezi které patří například: vždy se objevují studenti a kantoři více či méně „slušní“, ať už jde o pravidla chování nebo oblékání. Tak to bylo i dříve a je tomu i dnes.

**Graf č. 6.2**

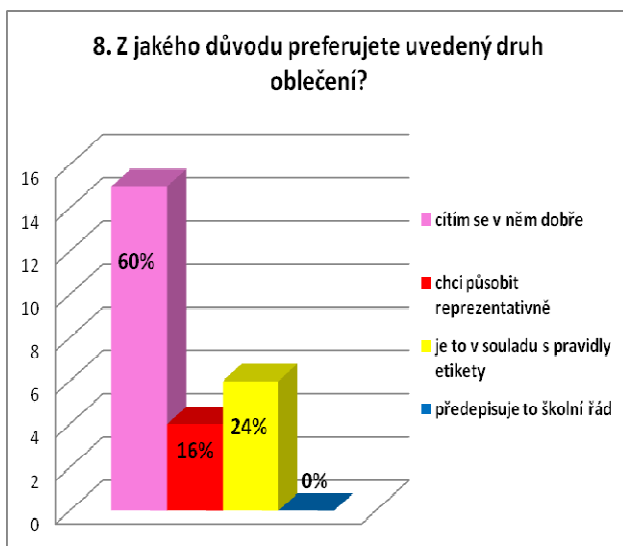
Vše záleží na osobním přístupu, výchově a povaze každého z nás. Totalitní režim se všemi důsledky do dnes.



Další otázka se zaměřovala na oblékání vyučujících v běžném pracovním dni. Tímto jsem chtěla zjistit, zda dávají přednost sportovnímu nebo společenskému oblečení, které je na akademické půdě samozřejmostí. Nejčastěji zaznamenaná odpověď byla - neformální oblečení, jako jsou rifle a košile.

### Graf č. 7

Rifle jsou v akademickém prostředí dle pravidel etikety, ale v žádném případě se nehodí ke zkoušce nebo jiné slavnostní události. Další časté odpovědi byly sukně, šaty, halenky, moderní elegantní oblečení, nikoli přísně formální, jako je například kostým. Podle mého názoru je úroveň oblékání v běžném pracovním dni na velmi dobré úrovni, mnozí pedagogové mají i v běžném dni (tzn. např. mezi vyučovacími hodinami) různé pracovní schůzky, porady a podobné formální záležitosti, a proto musím volit přiměřený oděv.

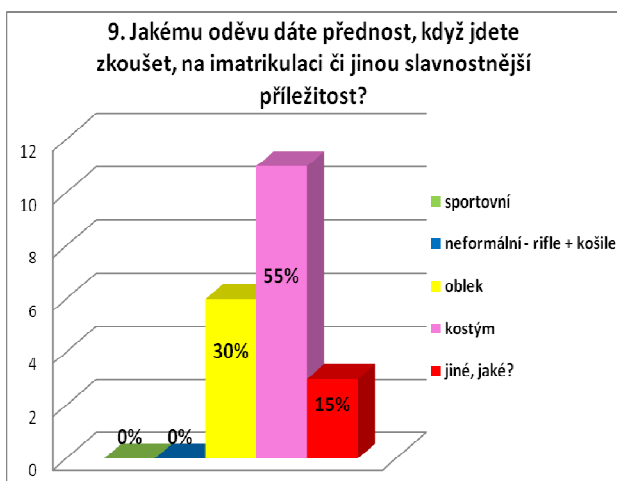


„Cítím se v něm dobře“. Toto byla nejčastější odpověď na otázku, z jakého důvodu preferujete uvedený druh oblečení. Byla zaznamenána celkem 14krát, což činí 60% odpovědí. Myslím si, že je to velmi kladné zjištění, protože v jakémkoli zaměstnání je moc důležité, aby se každý cítil dobře, je to základ dobře a pečlivě odvedené práce. Člověk je

### Graf č. 8

klidný, příjemný a lépe zvládá stres. „Je to dle pravidel etikety“ bylo zaznamenáno z 24%, ale je nutné dodat, že mnozí označili více odpovědí a to například, že se v něm cítí dobře a zároveň je to dle pravidel etikety. Tím chci říci, že nikdo nenosí společenské

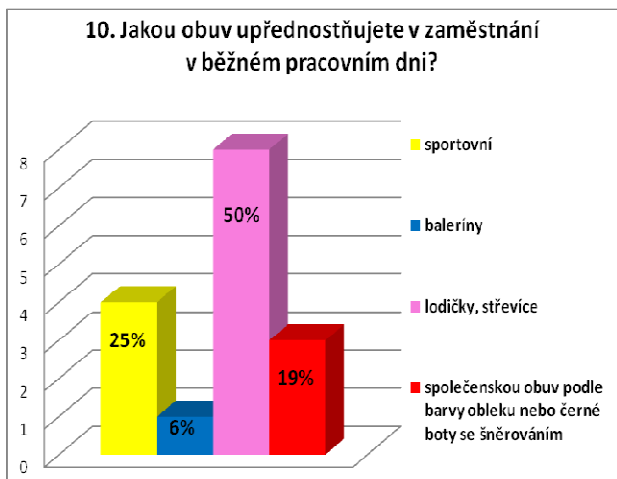
oblečení, protože „musí“. Zbýlých 16% odpovědí bylo, že chtějí působit reprezentativně.



Další otázku jsem zaměřila na opačnou situaci než v otázce číslo 7, a to, jakému oblečení dáte přednost, když jdete na jakoukoli slavnostní událost. Jelikož na dotazník odpovídalo více žen, než mužů, tudíž nejčastější odpovědí byl kostým. Druhou velmi častou odpovědí byl tedy oblek. U odpovědi „jiné, jaké“

**Graf č. 9**

byl nejvíce uvedený talár, v případě, že je to nutné. Dále to bylo elegantní oblečení, nikoli kostým, ale naopak více formálnější, než v běžném pracovním dni. Já osobně jsem se účastnila mnoha zkoušek a musím říci, že pedagogové volí vhodný společenský oděv, oproti studentům, kteří na většinu zkoušek chodí v riflích a svetru, ať už je to zkouška písemná nebo ústní.

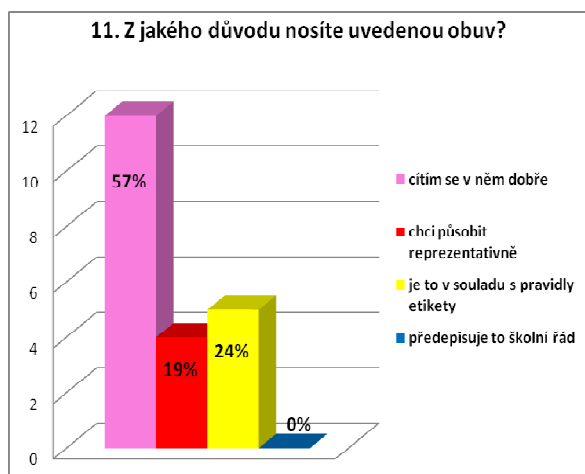


10. dotazem jsem zkoumala, jakou obuv nejčastěji pedagogové volí v běžném pracovním dni a následná otázka nám objasní, z jakého důvodu respondenti označili právě takovou obuv. 50% odpovědí získaly lodičky či střevíce, jak už jsem říkala dříve, tak na dotazníky odpovídaly převážně ženy, a proto lodičky a střevíce byla

**Graf č. 10**

nejčastější odpověď. Muži mnohdy zaznačili sportovní obuv, která získala 25% z celkového počtu odpovědí a na druhém místě to byla společenská obuv, což činilo 19%. Úspěšnost 6% měly baleríny. Ze získaných poznatků lze odvodit, že velká většina

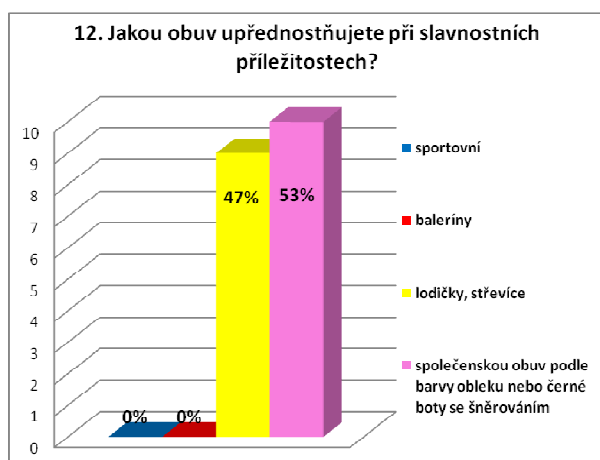
pedagogů raději volí společenskou obuv i v běžném pracovním dni, i když to není příliš pohodlné, jako například sportovní obuv.



Hlavním důvodem, proč respondenti zaznačili obuv, kterou nosí v běžném pracovním dni je, že se v ní cítí dobře. Druhý, ale už méně častý důvod byl, že je to v souladu s pravidly etikety a v poslední řadě to bylo, že chtějí působit reprezentativně. Stejně jako u otázky číslo 8 bych ráda podotkla, že dosažené výsledky jsou velmi pozitivní, protože

**Graf č. 11**

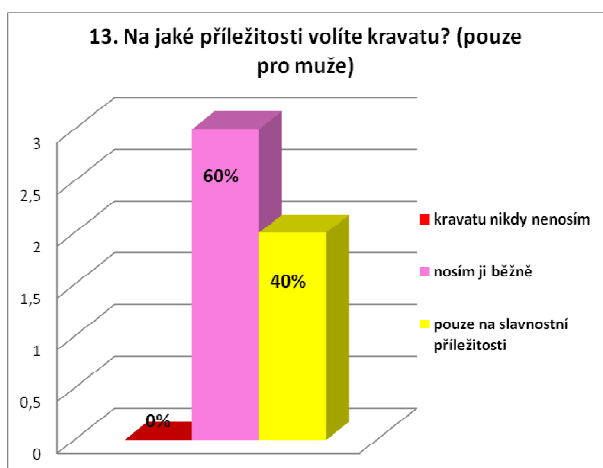
cítit se dobře znamená strašně moc, člověk lépe působí na okolí, jinak se chová atd. Vše bylo řečeno již v komentáři ke grafu číslo 8.



Další otázka byla opět zaměřena na volbu obuvi, ale v opačném případě, než je běžný pracovní den, což je jakákoli slavnostní událost, jako například imatrikulace, promoce, dekorování a jiné. Z toho důvodu, že i některé ženy zaznačily odpověď jak lodičky, střevíce tak i společenskou obuv, tak nejčastější odpovědí byla

**Graf č. 12**

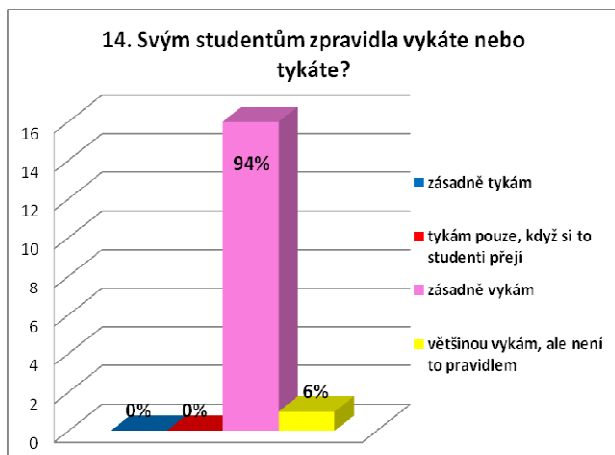
společenská obuv podle barvy obleku nebo černé boty se šněrováním. Tato odpověď byla zaznačena z 53%. Druhá a zároveň poslední odpověď, která činila 47%, byly lodičky či střevíce. Z tohoto lze vyvodit, že na Moravské vysoké škole je velmi vysoká úroveň etikety, co se týče společenských a slavnostních událostí. Podle mého názoru se jiná obuv, než jsou společenské boty pro muže a lodičky či jiné slavnostní boty pro ženy, nehodí.



Otázka číslo 13 byla zaměřena pouze na muže, z toho důvodu, že jsem chtěla zjistit, jak často je používána kravata na Moravské vysoké škole a ženy kravatu nenosí. K mému vlastnímu údivu 60% ze všech mužů bylo pro odpověď, nosím ji běžně a zbylých 40% pro odpověď, nosím ji pouze na slavnostní příležitosti. Možnost,

**Graf č. 13**

kravatu nikdy nenosím, nebyla zaznačena ani jednou, což si myslím je velmi dobře. Podle mého názoru obě dvě z nejčastěji zaznačených možností jsou naprosto v souladu s pravidly etikety, protože v běžném pracovním dni kravata není vyžadována, což znamená, že i 40% mužů, kteří nosí kravatu jen na slavnostní události, mají velmi dobré společenské návyky a velmi kladně reprezentují Moravskou vysokou školu.



Poslední otázku jsem zvolila z toho důvodu, že tykání či vykání, což zahrnuje i oslovování, je jednou z nejdůležitějších složek etikety. Tímto dotazem jsem chtěla zjistit, jak pedagogové přistupují k tykání/vykání ke studentům na naší škole. „Zásadně vykám“, byla možnost, která byla zaznačena z 94% z celkového počtu

**Graf č. 14**

odpovědí. Zbylých 6% odpovědí bylo pro, „většinou vykám, ale není to pravidlem“. Myslím si, že z těchto odpovědí lze vyvodit, že úroveň oslovování je vynikající, protože tykání studentům na akademické půdě se příliš nehodí. Řekněme, že mezi studentem a pedagogem by měl vždy zůstat vztah „nadřízený – podřízený“, a proto není přípustné tykání ani ze strany pedagoga. Já osobně jsem pouze jednou na Moravské vysoké škole byla svědkem toho, že pedagog tykal studentům, a to se samozřejmě nikomu nelíbilo.

## 5.5 Shrnutí

Hlavním cílem anketního šetření bylo zjistit společenské zvyklosti na akademické půdě Moravské vysoké školy Olomouc, což si myslím, že bylo splněno. Z již okomentovaných grafů jsme si mohli udělat svůj vlastní názor. Co se týče předem stanovených hypotéz, tak musím říci, že se mi potvrdilo, že chování a oblékání studentů je většinou v souladu s pravidly etikety, tedy na střední úrovni. Pouze u první otázky, která zněla, „jaký máte názor na chování studentů během výuky“, se odpovědi respondentů značně lišily ze 35% byla zaznačena škála 1-2 (je plně v souladu s pravidly etikety) a také ze 35% byla zaznačena opačná škála 4-5 (vylučuje se se zvyklostmi na akademické půdě). Tyto odlišnosti jsem okomentovala již u grafu číslo 1. „Oblékání kolegů je plně v souladu se zvyklostmi na akademické půdě“, takto zněla druhá, vedlejší hypotéza, u které mohu říci, že se mi plně potvrdila. Vedlejší hypotéza číslo 3 – „úroveň etikety je v dnešní době na lepší úrovni než v minulosti z důvodu lepší informovanosti“, byla na rozdíl od druhé hypotézy plně vyvrácena. Velká většina respondentů se přikláněla k variantě, že v minulosti byla úroveň dodržování pravidel etikety na lepší úrovni, než je nyní a to především z důvodu změn životního stylu a nezájmu a tím způsobeným neznalost pravidel etikety. Čtvrtá a zároveň poslední vedlejší hypotéza zněla: „vyučující při běžné výuce spíše preferují neformální oblečení, protože se v něm cítí dobře, ale při slavnostní příležitosti volí společenské formální oblečení“, tento předpoklad byl plně potvrzen.

## Závěr

Před vypracováním bakalářské práce jsem si stanovila několik cílů. Hlavním cílem teoretické části práce bylo popsat etiketu anebo společenské chování na akademické půdě. Sloužila k tomu první, druhá a třetí kapitola, ve kterých je v úvodu popsán rozdíl mezi etikou a etiketou, poté následuje popis akademické půdy a nakonec jsou zde charakterizovány základy akademické etikety, ať už komunikace, oslovení a jiné.

V empirické části jsem si za hlavní cíl stanovila zjištění, jaké jsou společenské zvyklosti na Moravské vysoké škole Olomouc. Čtvrtou kapitolu jsem využila k popisu Moravské vysoké školy a její organizační struktury. Odpovědí na předem stanovený cíl empirické části se měla stát kapitola číslo 5. V této kapitole jsem provedla menší šetření pomocí ankety, kterou jsem rozdala 26 pedagogům na Moravské vysoké škole. Návratnost této ankety byla 65%. Před rozdělením a vyhodnocením ankety jsem si stanovila hlavní hypotézu, která zněla, že společenské zvyklosti na Moravské vysoké škole Olomouc jsou v plně souladu se zvyklostmi na akademické půdě. Mohu říci, dle vyhodnocených anket, že má předem stanovená hypotéza se potvrdila.

Podle mého názoru bakalářská práce poukázala na místa, kde by se měla úroveň etikety v budoucnu zlepšit. Odborník na etiketu Ladislav Špaček tvrdí, že dnešní mládež nemá o společenském chování dostatek informací, a proto ve srovnání s okolním světem v této oblasti značně zaostáváme. Nyní bude pouze na nás, jak s tím naložíme, zda budeme i nadále nevhodně mluvit, nevhodně se oblékat a nevhodně se chovat ve společnosti, nebo zda půjdeme se světem nejen s vědou, výzkumem nebo pokrokem, ale i s úrovní etikety.

Přímo s ohledem na sledovanou instituci, jako je Moravská vysoká škola Olomouc bych ráda řekla svá doporučení k případnému zlepšení dnešní úrovně etikety. Z anketního šetření mimo jiné vyplynulo, že se studenti nevhodně chovají spíše ve výuce, než mimo ni. Tento výsledek je dle mého názoru dán tím, že mnoho studentů na výuku často chodí, protože jsou k tomu nějakým způsobem „nuceni“. Je mnoho případů, kdy si pedagogové nejen na seminářích, ale i na přednáškách určí svá pravidla a provádí prezenci přítomných studentů, i když přednášky jsou nepovinné. Z toho vyplývá, že studenti na přednášky chodí, aby měli splněnou účast, ale protože je daná problematika třeba nebaví, tak vyrušují ostatní studenty i přednášejícího. Možným řešením této situace by mohlo být například zavedení kreativnější výuky za účelem



zaujmú studentů nebo obohacení výuku příklady z praxe a dát studentům volnost v projevení svého názoru na dané téma.

## **Anotace**

|  |  |
|--|--|
| <b>Příjmení a jméno autora:</b>          | Markéta Mlčochová  |
| <b>Instituce:</b>                        | Moravská vysoká škola Olomouc  |
| <b>Název práce v českém jazyce:</b>      | Etiketa na akademické půdě MVŠO  |
| <b>Název práce v anglickém jazyce:</b>   | Etiquette on the University Campus MVSO  |
| <b>Vedoucí práce:</b>                    | Mgr. Ivana Olecká  |
| <b>Počet stran:</b>                      | 57   |
| <b>Počet příloh:</b>                     | 1  |
| <b>Rok obhajoby:</b>                     | 2011   |
| <b>Klíčová slova v českém jazyce:</b>    | Etiketa, etika, dotazování, akademická půda, MVŠO, chování, komunikace             |
| <b>Klíčová slova v anglickém jazyce:</b> | Etiquette, ethics, interrogation, university campus, MVSO, behavior, communication |

Tolik diskutované téma, jako je etiketa neboli pravidla společenského chování, bylo jasnou volbou pro námět bakalářské práce. Celou problematiku jsem aplikovala na akademickou půdu Moravské vysoké školy. Práci jsem rozdělila do 5 kapitol, přičemž první tři jsou teoretické a poslední dvě praktické. Do teoretické části jsem zahrнула obecné pojmy, týkající se akademické půdy, komunikaci, oblékání, oslovování a jiné podněty, které bezprostředně souvisí s pojmem etiketa. V praktické části jsem provedla anketní šetření prostřednictvím ankety na Moravské vysoké škole. Celkovým cílem práce bylo analyzovat etické chování lidí konkrétně tedy zaměřené na již zmiňovaný vzdělávací ústav.

So much discussed topic such as etiquette or rule of social behavior, it was an obvious choice for a thesis topic. All the problems I have applied to the campus of Moravian College. My thesis is divided into five chapters, the first free are the latest theoretical and two practical. The theoretical part included general concepts relating to the academic environment, communication, dressing, and reaching out to other stimuli, which are directly linked with that label. The practical part of the investigation I carried out the poll by poll at Moravian College. The overall objective was to analyze the ethical behavior of people so focused specifically on the above mentioned education institutions.

## Literatura a prameny

1. HLAVČÁKOVÁ, S. *Etiketa a protokol*. 1. vydání. Bratislava: Univerzita Komenského, 2004. 188 s. ISBN 80-223-1875-2.
2. HODOVSKÝ, I. a SEDLÁK, J. *Etika ve společnosti a v povoláních*. Olomouc: Univerzita Palackého, 1994. 165 s. ISBN 80-7067-413-X.
3. CHMEL, L. *Slušnost nejsou žádné čáry*. 1. vydání. Praha: Adoani s.r.o., 2002. 237 s. ISBN 80-865000-80-2.
4. IVANOVÁ, K. *Základy etiky a organizační kultury v managementu zdravotnictví*. Brno: Národní centrum ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, 2006. 240 s. ISBN 80-7013-442-9.
5. MATHÉ, I a ŠPAČEK, L. *Etiketa*. 2. vydání. Praha: BB/art., 2010. 192 s. ISBN 978-80-7381-719-0.
6. MEŠKO, D. a kolektiv. *Akademická příručka*. Martin: Osveta, spol. s.r.o., 2006. 481 s. ISBN 80-8063-219-7.
7. ROB, F. *Diplomatický protokol a etiketa*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2007. 199 s. ISBN 978-80-7278-518-9.
8. ROSSLER, M. *Průvodce studenta Moravské vysoké školy Olomouc*. Holešov: TYPOservis, 2009. 64 s.
9. SEMRÁDOVÁ, I. *Etika a etiketa*. Hradec Králové: GAUDEAMUS, 1996. 24 s. ISBN 80-7041-565-7.
10. SHIRLEY, T. *E-mailová etiketa: podrobný rádce, jak efektivně využívat elektronickou poštu v profesionálním i soukromém životě a psát zdvořilé, jasné a srozumitelné zprávy*. 1. vydání. Praha: Knižní klub, 2009. 173 s. ISBN 978-80-242-2679-8.

11. ŠPAČEK, L. *Nová velká kniha etikety*. Praha: Mladá fronta, 2008. 165 s. ISBN 978-80-204-1954-5.
12. Zák. č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

### **Internetové zdroje**

13. Www.asistentka.cz [online]. [cit. 2010-04-23]. *Víte, jaké oblečení se hodí pro kterou příležitost?*. Dostupné z WWW: <[www.asistentka.cz/node/7511](http://www.asistentka.cz/node/7511)>.
14. Www.chovani.eu [online]. [cit. 2010-10-29]. *Etiketa a její historie*. Dostupné z WWW: <<http://www.chovani.eu/clanky/zobrazit/155>>.
15. Www.textilnimarketing.wz.cz [online]. [cit 2010-04-10]. *Oblékání*. Dostupné z WWW: <[www.textilnimarketing.wz.cz/oblekanimuzi.doc](http://www.textilnimarketing.wz.cz/oblekanimuzi.doc)>.
16. Www.mvso.cz [online]. [cit 2011-01-05]. *Orgány MVŠO*. Dostupné z WWW: <<http://www.mvso.cz/o-mvso/organy-mvso/>>.

## Seznam grafů

|                  |    |
|------------------|----|
| Graf č. 1.....   | 36 |
| Graf č. 2.....   | 36 |
| Graf č. 3.....   | 37 |
| Graf č. 4.....   | 37 |
| Graf č. 5.....   | 38 |
| Graf č. 6.....   | 38 |
| Graf č. 6.1..... | 39 |
| Graf č. 6.2..... | 39 |
| Graf č. 7.....   | 40 |
| Graf č. 8.....   | 40 |
| Graf č. 9.....   | 41 |
| Graf č. 10.....  | 41 |
| Graf č. 11.....  | 42 |
| Graf č. 12.....  | 42 |
| Graf č. 13.....  | 43 |
| Graf č. 14.....  | 43 |

## **Seznam obrázků**

|                   |    |
|-------------------|----|
| Obrázek č. 1..... | 32 |
|-------------------|----|

## Příloha

Příloha 1: Anketa

### **Anketa:** **Jaký je Váš osobní názor na úroveň etikety na akademické půdě** **Moravské vysoké školy Olomouc**

Dobrý den milí respondenti,

dovoluji si Vás požádat o vyplnění této krátké, anonymní ankety, jejíž výsledky budou použity pouze pro akademické účely.

Předem děkuji za Váš čas, který jste věnovali vyplnění těchto pár stručných dotazů. Přeji pěkný zbytek dne.

Mlčochová Markéta

V následujících 5 otázkách vyberte ze škály 1-5, při čemž 1=je plně v souladu se zvyklostmi na akademické půdě, 5=vylučuje se se zvyklostmi na akademické půdě)

1. Jaký máte názor na chování studentů během výuky?

1 – 2 – 3 – 4 – 5

2. Jaký máte názor na chování studentů mimo výuku?

1 – 2 – 3 – 4 – 5

3. Jaký je váš pohled na oblékání studentů na MVŠO?

1 – 2 – 3 – 4 – 5

4. Jaký je váš pohled na oblékání vašich kolegů?

1 – 2 – 3 – 4 – 5

5. Ohodnoťte, jaká je úroveň dodržování pravidel etikety na půdě MVŠO (1 - nejlepší, 5 - nejhorší)

1 – 2 – 3 – 4 – 5

6. Myslíte si, že v minulosti byla úroveň dodržování pravidel etikety v akademickém prostředí na vyšší úrovni, než je nyní?

a) ano

b) ne

- 6.1 V případě, že jste zakroužkovali ANO, proč?
- a) technologie – lidé více inklinují k počítačům, méně chodí do společnosti, apod.
  - b) větší vázanost na komunikační prostředky
  - c) nezájem či neznalost pravidel etikety
  - d) změna životního stylu
  - e) jiné, jaké?
- 6.2 Jestliže jste zvolili odpověď ne, proč?
- a) technologie – více dostupných zdrojů o pravidlech etikety
  - b) vyšší zájem o pravidla etikety
  - c) změna životního stylu
  - d) informovanost
  - e) jiné, jaké?
7. Jaký druh oblečení vy ve škole preferujete v běžném pracovním dni?
- a) sportovní
  - b) neformální – rifle + košile
  - c) oblek
  - d) kostýmek
  - e) jiné, jaké?
8. Z jakého důvodu preferujete uvedený druh oblečení?
- a) cítím se v něm dobře
  - b) chci působit reprezentativně
  - c) je to v souladu s pravidly etikety
  - d) předepisuje to školní řád
9. Jakému oděvu dáte přednost, když jdete zkoušet, na imatrikulaci či jinou slavnostnější příležitost?
- a) sportovní
  - b) neformální oblečení
  - c) oblek
  - d) kostým
  - e) jiné, jaké?
10. Jakou obuv upřednostňujete v zaměstnání v běžném pracovním dni?
- a) sportovní
  - b) baleríny
  - c) lodičky, střevíce
  - d) společenskou obuv podle barvy obleku nebo černé boty se šněrováním



11. Z jakého důvodu nosíte uvedenou obuv?
- a) cítím se v něm dobře
  - b) chci působit reprezentativně
  - c) je to dle pravidel etikety
  - d) předepisuje to školní řád
12. Jakou obuv upřednostňujete při slavnostních příležitostech?
- a) sportovní
  - b) baleríny
  - c) lodičky, střevíce
  - d) společenskou obuv podle barvy obleku nebo černé boty se šněrováním
13. Na jaké příležitosti volíte kravatu? (pouze pro muže)
- a) kravatu nikdy nenesím
  - b) nosím ji běžně
  - c) pouze na slavnostní příležitosti
14. Svým studentům zpravidla vykáte nebo tykáte?
- a) zásadně tykám
  - b) tykám pouze, když si to studenti přejí
  - c) zásadně vykám
  - d) většinou vykám, ale není to pravidlem